

Ο Ίκαρος και τα νέα του φτερά

Ο Ανδρέας Κάλβος λέει σε κάποιο ποίημά του, που αναφέρεται στον Ίκαρο, (Ωδαι, «Εις Σάμον») «και ο μύθος κρύβει νουν αληθείας», δηλαδή ότι οι μύθοι συμβολίζουν καταστάσεις που συμβαίνουν στην ζωή.

Ο μύθος αναφέρει ότι ο Δαίδαλος και ο Ίκαρος ήταν περιορισμένοι, μέσα στο παλάτι του Μίνωα. Αυτός ο περιορισμός τους έκανε να θέλουν να ξεφύγουν από όποιες ανέσεις τους παρείχε η εκεί ζωή και να λαχταρούν την ελευθερία με το να πετάξουν μακριά.

Στον πραγματικό κόσμο, αυτός ο μύθος επιβεβαιώνεται. Βλέπουμε συχνά νέους ανθρώπους που μπροστά τους παρουσιάζονται μικρά ή μεγάλα εμπόδια, τα οποία τους δυσκολεύουν να ακολουθήσουν τα όνειρα τους. Παρόλο που μένοντας απλά στην άνεση που τους παρέχουν τα «χρυσά δεσμά», θα μπορούσαν να επιβιώσουν τυποποιημένα και συμβατικά, καταφέρνουν τελικά να πετάξουν και να αγγίζουν τις επιθυμίες τους.

Όμως ο μικρότερος και πιο ενθουσιώδης, αγνοεί τους κινδύνους. Ο Δαίδαλος, ως τεχνίτης που έδειξε ότι είχε γνώσεις, έφτιαξε φτερά, για να δραπέτεύσει με τον γιο του Ίκαρο. Όμως, ο Ίκαρος, σαν ελεύθερο πνεύμα, πήρε από τον Δαίδαλο κερι, βούλωσε τα αυτιά του και όταν ο πατέρας του φώναζε να μην πετάει τόσο ψηλά, δεν τον άκουσε, φτάνοντας στην πτώση του, λιώνοντας τα φτερά του στον Ήλιο. Συνεπώς, πρέπει να έχουμε τη δύναμη να μην αγνοούμε συμβουλές που μπορεί να μας ωφελήσουν. Ο νέος άνθρωπος συχνά ανακαλύπτοντας ότι έχει δύναμη και χαρίσματα, παρσύρεται από τον ενθουσιασμό του, με αποτέλεσμα να ξεχνά τα όρια αυτών των χαρισμάτων και να τα «καίει», όπως ακριβώς έκανε ο Ίκαρος, χρησιμοποιώντας με υπέρμετρο ενθουσιασμό και αφέλεια τα φτερά που θα του έδιναν την ελευθερία του.

Ο Ίκαρος έγινε σύμβολο όπως και στο ποίημα, επειδή ήθελε να αγγίξει το «ιδανικό». Συχνά οι νέοι άνθρωποι ταυτίζονται με τέτοια σύμβολα και σύγχρονα ινδάλματα (τραγουδιστές, ηθοποιούς, συγγραφείς) με παρόμοια συμπεριφορά. Σύμβολα «απόλυτης ελευθερίας»..

Όμως αναρωτιόμαστε αν ο αγώνας για την ελευθερία είναι αυτός ο δρόμος, ή το να προσπαθείς καθημερινά να κάνεις τα φτερά σου πιο ανθεκτικά, ώστε κάθε μέρα να φτάνεις και πιο ψηλά με ασφάλεια.

Αυτά για εμάς δεν είναι «φιλοσοφία», τα γράφουμε μέσα από την ζωή μας!!!

Ο άνθρωπος χρειάζεται να στηριχθεί στο δεύτερο δρόμο για την ελευθερία (να κάνει πιο δυνατά φτερά δηλαδή) και αυτή η στήριξη δεν είναι άλλη από το σχολείο και γενικά την (ΕΚ)ΠΑΙΔΕΥΣΗ.

Εκπαίδευση, γένους θηλυκού.. (γεννάει δηλαδή), λέει το λεξικό. Συνεχίζει: «η διαδικασία μετάδοσης γνώσης και εμπειρίας καθώς και η καλλιέργεια και ανάπτυξη των δεξιοτήτων και ικανοτήτων ενός ατόμου σε σχολεία ή με άλλους τρόπους, προκειμένου να καταστεί ικανό στις επαγγελματικές και άλλες μετέπειτα υποχρεώσεις του.»

Λέει ο **Παναγιώτης Σ.**, ένας απόφοιτος του ΣΔΕ ΟΚΑΝΑ: «Θα ήθελα 10 σελίδες για να περιγράψω την πορεία μου από παιδάκι του δημοτικού ως τη στιγμή που τα παράτησα, εκεί στην αρχή της εφηβείας. Αλλά σίγουρα, το μόνο που δεν φταίει, είναι το άπειρο από τη ζωή παιδάκι 6-15 ετών, για όποια απόφαση και αν πάρει. Δεν πέρασε πολύς καιρός από τη στιγμή που εκδιώχθηκα από την εκπαίδευση, τη βασική και επιβεβλημένη για τον Έλληνα πολίτη, μέχρι να καταλάβω ότι ο αμόρφωτος άνθρωπος -και δεν μιλώ ούτε για το «μεγάλο πανεπιστήμιο του πεζοδρομίου και της ζωής» ούτε για την μόρφωση ανωτέρων επιπέδων, αλλά γι' αυτή τη βασική που σε εμποδίζει να γίνεις ρεζίλι σε ένα τραπέζι ή σε μια καθημερινή κουβέντα- εισπράττει από τους γύρω του από αδιαφορία μέχρι κοροϊδία.

Όταν «έπιασα» αυτή τη σκέψη και τη συνειδητοποίησα, τρόμαξα πραγματικά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛ. 3

Συνέντευξη προέδρου Δ.Σ. ΟΚΑΝΑ

κ. Ευάγγελου Καφετζόπουλου
Νευρολόγου - Ψυχιάτρου

Με αφορμή τόσο τα Χριστούγεννα όσο και το ενδιαφέρον μας για το πώς λειτουργούν στην πράξη οι ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ., αποφασίσαμε να επισκεφθούμε έναν ιδιαίτερα δημοφιλή χώρο για τα αθηναϊκά δεδομένα, που βρίσκεται σε μια όμορφη και ήσυχη γωνιά των Αμπελοκήπων, μέσα στο πάρκο ΚΑΠΑΨ.

Πρόκειται για το κοινωνικό **café Μύρτιλλο**, το πρώτο στην Ελλάδα που

λειτουργεί έχοντας ως εργαζόμενους άτομα που ανήκουν σε ευπαθείς κοινωνικά ομάδες, Αποτελεί μια Κοινωνική Συνεταιριστική Επιχείρηση (ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ). Ειδικού Σκοπού (Ενταξης ευπαθών ομάδων στην αγορά εργασίας), που από τον Οκτώβριο 2013 λειτουργεί ως Καφέ - Πολυχώρος Λόγου/Τέχνης, και αποτελεί μια καινοτόμο αυτοδύναμη εργασιακή και εκπαιδευτική μονάδα, όπου όλοι οι εργαζόμενοι της είναι συνυπεύθυνοι για τη βιωσιμότητά της.

Μαζί μας στο «Μύρτιλλο» ήταν κι ο Πρόεδρος του ΟΚΑΝΑ, Ευάγγελος Καφετζόπουλος, με τον οποίο είχαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα και ανθρώπινη συζήτηση για τα θέματα που απασχολούν το σχολείο μας.

“...θα στηρίζουμε σαν Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΚΑΝΑ κάθε προσπάθεια που μπορεί να οδηγήσει στη διεύρυνση του Σχολείου σε Λύκειο ή σε ΙΕΚ ή σε οποιαδήποτε άλλη δομή μπορεί να μετεξελιχθεί.”

Συντακτική Ομάδα: Όλα αυτά τα χρόνια διαπίστωση μας είναι πως οι μονάδες του ΟΚΑΝΑ λειτουργούν με διαφορετικούς κανόνες η καθεμιά. Μπορείτε να μας πείτε γιατί;

Πρόεδρος: Αυτό δεν είναι μόνο διαπίστωση σας, είναι και δική μας. Κάθε διοίκηση που έχει αναλάβει τον ΟΚΑΝΑ διαχρονικά, διαπιστώνει αυτό το πρόβλημα. Έγινε ήδη μια προσπάθεια να λυθεί

αυτό το πρόβλημα με την αποτύπωση κανόνων, που αποτελούν το Πλαίσιο Λειτουργίας των Δομών του Οργανισμού. Άρα το ερώτημα εδώ μετασχηματίζεται στο γιατί δεν ακολουθούν όλες οι μονάδες το Πλαίσιο Λειτουργίας που είναι ένα και περιγράφει πρακτικές καλής λειτουργίας. Αυτό που πρέπει να επισημανθεί είναι πως ο Κανονισμός δεν είναι πρωτόκολλο, δεν αναφέρει το τι πρέπει να γίνει σε κάθε περίπτωση, δίνει γενικές κατευθυντήριες οδηγίες.

Ο Οργανισμός έχει μεγάλη ιστορία, εργάζονται σε αυτόν άνθρωποι που προέρχονται από τελείως διαφορετικά περιβάλλοντα, με διαφορετικού τύπου εκπαίδευση ο καθένας από αυτούς, με κατασταλαγμένες και παγιωμένες απόψεις κάποιες εκ των οποίων διαμορφώνονται μέσα στον ΟΚΑΝΑ. Όπως όλοι μας, ο καθένας έχει διαφορετική άποψη για τον τρόπο με τον οποίο θα επιτελέσει τη δουλειά του. Το πρώτο βήμα ομοιογένειας στον τρόπο εργασίας έγινε με το Πλαίσιο Λειτουργίας. Δεν μπορεί να συγκριθεί ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί σήμερα ο

Συντακτική Ομάδα:

Φυλλιώ Α., Παναγιώτης Σ., Βασίλης Κ.
Θανάσης Τ., Μιχάλης Σ., Παναγιώτης Γ.

Συντονισμός ομάδας (Μονάδα Εκπαιδευομένων - Θεραπευομένων Ε.Μ.Ε. ΟΚΑΝΑ):
Γιώργος Κούκας, Αλέξανδρος Σταθακίος,
Στέλιος Φούντας

Σελιδοποίηση:

Δημήτρης Αναστασίου

Γραμματειακή Υποστήριξη:

Ιουλία Ηλιάδη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛ. 4

Οι ΚΟΙΝΣΕΠ και η σημασία τους για τη θεραπευτική πορεία και την κοινωνική ένταξη των μελών του ΟΚΑΝΑ

Συνέντευξη με τον **Βασίλη Σταυρόπουλο** και την **Άννα Καπιόκα** (θεραπευτές του ΟΚΑΝΑ)

Τι είναι ΚΟΙΝΣΕΠ;
Βασικά το ΚΟΙΝΣΕΠ δε λειτουργεί με σκοπό το κέρδος του ενός. Σκοπός μας είναι η ανεύρεση εργασίας των μελών και φυσικά εισόδημα με όρους κατανομής, αλληλεγγύης, ισότητας και δημοκρατίας. Ουσιαστικά, αυτοί που δημιουργούν την (εργασιακή) πορεία τους, είναι οι ίδιοι αφεντικά και εργαζόμενοι. Κάπου εδώ, θέλω να τονίσω ότι υπάρχει ένα καινούργιο θεσμικό πλαίσιο Ν.4430/2016, ο οποίος περιγράφει σαφώς, πως συστήνονται και λειτουργούν οι ΚΟΙΝΣΕΠ.

Ποιες υπηρεσίες παρέχετε;
Αυτό που προσφέρουμε είναι καταρχήν πληροφόρηση (τι είναι ΚΟΙΝΣΕΠ), διότι υπάρχει και κατηγορία ένταξης, παρέχοντας κίνητρα οικονομικά και φορολογικά σε όσους θέλουν να δημιουργήσουν ΚΟΙΝΣΕΠ. Για παράδειγμα, δε χάνονται τα προνομιακά επιδόματα. Αυτό είναι ένα καλό κίνητρο. Επίσης, παρέχουμε στήριξη σε άτομα που θέλουν να δημιουργήσουν ΚΟΙΝΣΕΠ.

Πού μπορεί να απευθυνθεί κάποιος ώστε να ενημερωθεί;
Το γραφείο λειτουργεί μια φορά την εβδομάδα στο ΕΚΚΕΕ, σε συνεργασία με την κυρία Άννα Καπιόκα. Δημιουργούνται κύκλοι ομάδας στήριξης - ενημέρωσης. Κάπου εδώ θέλω να τονίσω πως υπάρχει ουσιαστική επαφή με άτομα από την επανένταξη, όπως και με αποφοίτους του Σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας.

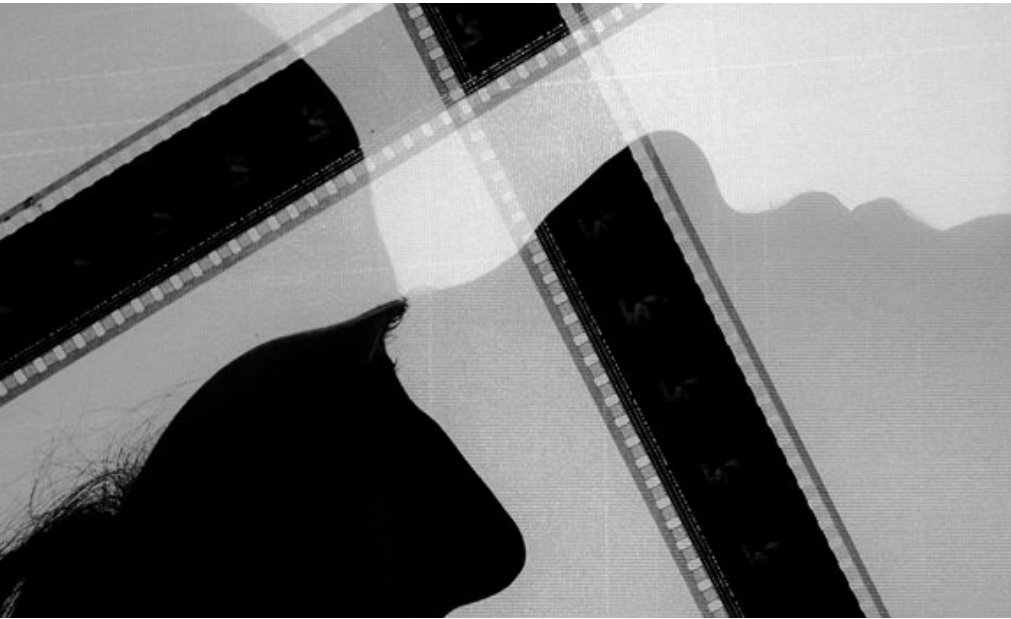
Ποια είναι η ουσία όλων αυτών για εσάς;
Πρόκειται για κάτι πολύ σημαντικό για την εργασιακή επανένταξη εξαρτημένων ή απεξαρτημένων ανθρώπων, ώστε να μπορούμε να τους παρέχουμε πληροφόρηση και στήριξη.

Εργαστήριο φωτογραφίας

Εκπαιδευτής και συντονιστής: **Δημήτρης Μαστοράκης**

Πόσο καιρό λειτουργεί το εργαστήριο;
Εκκίνησε το 2004. Το ανέλαβα εγώ από το 2006 μέχρι και σήμερα.

Πόσους μαθητές απασχολεί το εργαστήριο;
Υπάρχουν 15 μαθητές στο τμήμα φωτογραφίας και 10 μαθητές στη λέσχη «Σαν φως», την οποία δημιούργησα εγώ με αγάπη και μεράκι.

Έχεις δει διαφορά στη συμπεριφορά των εκπαιδευομένων;
Καταρχήν θέλω να τονίσω ότι τα μέλη απασχολούνται δημιουργικά, γεμίζουν το χρόνο τους και αυτό είναι και το ζητούμενο (θεραπευτικά). Με την ενασχόλησή τους με τη φωτογραφία υπάρχει μεγάλη βελτίωση στη θεραπευτική τους πορεία.

Στόχοι του εργαστηρίου;
Σίγουρα στόχος είναι η προβολή της δουλειάς των παιδιών και των έργων τους. Σκοπός του τμήματος και ειδικότερα της λέσχης, είναι η συνέχιση της ενασχόλησής τους με τη φωτογραφία, συμμετέχοντας σε εκθέσεις, όπως η τελευταία, η

οποία πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία από τις 7 έως τις 25 Ιουνίου 2017 στον εκθεσιακό χώρο Booze.

Τα πλάνα σου για το 2018;
Όπως κάθε χρόνο, έτσι και το 2018 θα γίνει μια έκθεση με τα έργα των μαθητών. Εγώ από τη μεριά μου ως δάσκαλος παροτρύνω τα παιδιά να συνεχίσουν σε κάποιο ΙΕΚ (δημόσιο) φωτογραφίας με σκοπό την επαγγελματική τους αποκατάσταση και την περαιτέρω κοινωνικοποίησή τους.

Εργαστήριο Κοινωνικών Δεξιοτήτων

Συντονιστές του εργαστηρίου:
Παναγιώτης Τριανταφύλλου, Κοινωνιολόγος- Εγκληματολόγος
Χρύσα Ευαγγέλου, Μαθηματικός- Παιγνιοθεραπεύτρια

Τι είναι το Εργαστήριο;
Το «Εργαστήριο κατανόησης και χρηστής αξιοποίησης κοινωνικών δεξιοτήτων», είναι ένα πρότζεκτ, σχέδιο δράσης, που κύριο στόχο έχει την αξιοποίηση των κοινωνικών δεξιοτήτων στην οργάνωση της καθημερινότητας των μελών του.

Πόσο καιρό λειτουργεί το εργαστήριο;
Λειτουργεί από τον Ιούλιο του 2017 έως και σήμερα.

Η ροή του εργαστηρίου;
Υπάρχει σταθερή ροή στη λειτουργία του εργαστηρίου, όχι όμως και στον αριθμό συμμετεχόντων.

Πείτε μας για την προσέλευση στο εργαστήριο.
Η τακτική προσέλευση των συμμετεχόντων εξαρτάται από την κατανόηση και την ανάπτυξη δεξιοτήτων, όπως είναι η συνέπεια, ο προγραμματισμός και η οργάνωση καθημερινότητας, η ιεράρχηση προτεραιοτήτων και άλλα στοιχεία που επεξεργαζόμαστε στο εργαστήριο.

Το πλάνο σας για το 2018;
Ο σχεδιασμός μας προβλέπει την ανάπτυξη των κοινωνικών δεξιοτήτων μέσα από συγκεκριμένα εκπαιδευτικά υλικά που επεξεργαζόμαστε αλλά και τη βιωματική κατανόηση και ανάπτυξη των δεξιοτήτων. Από το νέο έτος το εργαστήριο θα επεκταθεί και στον Α΄κύκλο εκπαιδευομένων του ΣΔΕ, υλοποιώντας παράλληλα δράσεις εντός ή εκτός σχολικής μονάδας. Τελικός στόχος του εργαστηρίου είναι η πρακτική αξιοποίηση των κοινωνικών δεξιοτήτων των συμμετεχόντων σε κοινωφελείς δράσεις και παρεμβάσεις.

Σχόλια των μελών του Εργαστηρίου:
«Για μένα σαν μέλος η δουλειά που γίνεται είναι ταυτόχρονα και ψυχολογική υποστήριξη, αφού ακόμα δεν υπάρχει ομάδα με συντονιστή ψυχολόγο. Έτσι το εργαστήριο λειτουργεί κατά τη γνώμη μου και ως ψυχοθεραπεία.»

Ο Ίκαρος και τα νέα του φτερά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 1

και πλέον φρόντιζα σιγά-σιγά να παίρνω μόνος αυτά που έπρεπε να μου δίνει το σχολείο.

Αυτή η ελευθερία είχε και το τίμημά της, ήρθαν τα διαφορά ναρκωτικά και η κατάληξη ήταν αναπόφευκτη. Όσο και να μου άρεσαν τα βιβλία, η επιστήμη, οι τέχνες, αργά αλλά σταθερά η ζωή μου κυριεύτηκε από το ναρκωτικό. Αν και προσπάθησα για κάποια χρόνια να ξαναρχίσω κάποιο νυχτερινό, κοινωνικός ρατσισμός με κυνήγησε αλύπητα και μαζί με την πρέζα ξέχασα πλέον κάθε διάθεση για μάθηση, σχολική πρακτική.

Το 2015, ήδη 2η χρονιά στο πρόγραμμα μεθαδόνης, μας ανακοίνωσαν ότι ο ΟΚΑΝΑ αρχίζει ένα σχολείο 2ης ευκαιρίας για όσους δεν έχουν βγάλει γυμνάσιο, με δυο χρόνια μόνο φοίτησης κλπ. Χωρίς να ρωτήσω τίποτα, ήμουν και αρκετά καλά με τις διαλογικές μου λειτουργίες, είχα τελειώσει με τις ουσίες, αμέσως μου ξύπνησε η παλιά λαχτάρα για σχολείο. Και η αλήθεια είναι ότι εάν δεν γινόταν στο πλαίσιο του ΟΚΑΝΑ, δεν νομίζω να άναβε αυτή η διάθεση, να πάω σε κάποιο νυχτερινό ας πούμε, αυτές οι σκέψεις είχαν θαφτεί βαθιά στο μυαλό μου.

Για όλους που αγωνίστηκαν πολύ για να κρατηθεί όρθιο το σχολείο, θεραπευτές, εκπαιδευτές και εκπαιδευόμενους, το να συνεχίσει να λειτουργεί είναι το ελάχιστο. Εύχομαι να γίνει κάτι πολύ μεγάλο και να τους κάνει ακόμη πιο πολύ υπερήφανους για τη στάση ζωής που κρατάνε.

Δεν θέλω να χάσω την επαφή με τους ανθρώπους που με στήριξαν δυο χρονιά τώρα και τους αισθάνομαι τόσο κοντά όσο έναν καλό φίλο.»

Θεωρούμε πολύ δύσκολο να δώσουμε μια εικόνα του τι είναι το ΣΔΕ του ΟΚΑΝΑ, το πώς λειτουργεί, γιατί αυτό είναι κάτι που πρέπει να το δει και να το ζήσει κάποιος για να βγάλει όποιο συμπέρασμα.

Συνοπτικά, όμως, θα μπορούσα να πω ότι το να παρακολουθείς το ΣΔΕ, είναι, τουλάχιστον για κάποιον που απέχει από αυτές τις διαδικασίες δεκαετίες και θυμάται το ξύλο με τη βέργα, τις τιμωρίες για το καθετί, την αδιαφορία και την ανάδειξη και επιβράβευση των «αρίστων» σε βάρος αυτών που «δεν παίρνουν τα γράμματα», μια έκπληξη τόσο δυνατή, που φέτος για παράδειγμα, που πήραν τα απολυτήρια τους τα παιδιά που εγκαινίασαν το ΣΔΕ δυο χρόνια πριν, κάποιοι συνέχισαν σε επαγγελματικά λύκεια, άλλοι έβαλαν στους στόχους τους να συνεχίσουν κάτι με αυτό το απολυτήριο, άλλοι περιμένουν από τον ΟΚΑΝΑ να συνεχίσει αυτή την αναμφισβήτητη επιτυχία, δημιουργώντας ένα λύκειο μέσα στα πλαίσια του οργανισμού, που όπως και να το δούμε, προσφέρει μια ασφάλεια ώστε να κοινωνικοποιηθεί ο θεραπευόμενος χωρίς πίεση. Όλα αυτά, σε συνδυασμό με υπέροχους ανθρώπους εκπαιδευτές, που τιμούν τη λέξη δάσκαλος, ορίζουν τη φιλοσοφία του ΣΔΕ.

Για να δούμε τι λένε άλλοι τωρινοί εκπαιδευόμενοί του :

«Πώς κύλησε ο χρόνος; Σα νερό... Όταν άνθρωποι αγαπημένοι μου πρότειναν να συνεχίσω το σχολείο (ΣΔΕ) που ο ΟΚΑΝΑ δημιούργησε... ήθελα χρόνο να το σκεφτώ να πάρω τελικά την απόφαση ύστερα από χρόνια αρρώστιας..

Ύστερα από χρόνια μοναξιάς που πονάνε. Με κουρασμένο κορμί και την θλίψη βασίλισσα στο δωμάτιο μου, πέταξα την κουβέρτα της κατάθλιψης κι αποφάσισα να διαβώ τον δρόμο που ανοιγόταν μπροστά μου. Ο πρώτος χρόνος φοίτησης στο σχολείο ήταν δύσκολος, όμως και φωτεινός. Τόσο διαφορετικοί μεταξύ μας άνθρωποι έπρεπε να συνυπάρξουμε. Η καθημερινότητα έφερε την τριβή μεταξύ μας. Στιγμές δεν μπορούσαμε να καταλάβουμε ο ένας τον άλλο. Μέσα όμως από αυτό εμφανίστηκε το νοιάξιμο, το ενδιαφέρον, το δέσιμο μεταξύ μας. Πώς κύλησε ο χρόνος; Έτσι πέρασε ένας χρόνος για να καταλάβω εισβάλλοντας στον δεύτερο χρόνο της φοίτησης ότι έχουμε γίνει μια ομάδα

ανθρώπων με αρχηγούς την φιλία, την τρυφερότητα και σύντροφο τα όνειρα για το μέλλον. Με οδηγό την γνώση, υποστηρικτές δασκάλους με μεράκι για την δουλειά τους και μπόλικη αγάπη για όλους μας συνεχίζουμε την πορεία μας.» (Φιλώ Α.)

«Το σχολείο Δεύτερης ευκαιρίας μου έκανε πολύ καλό. Μαθαίνω καινούργια πράγματα. Είναι μια οικογένεια που με βοήθησε να γράφω και να μαθαίνω νέα θέματα. Είναι ευχάριστα και περνάω καλά. Το απολυτήριο που θα πάρω θα με βοηθήσει να βρω στο μέλλον εργασία. Είμαι πολύ χαρούμενος. Σας ευχαριστώ.» (Μιχάλης Σ.)

«Το σχολείο 2ης ευκαιρίας είναι πολύ σημαντικό για όλους επειδή τους δίνετε μια ευκαιρία ακόμα να αλλάξουν πολλά πράγματα. Έχει δραστήριους καθηγητές. Κάνουμε και διάφορα πρότζεκτ. Γενικά στο σχολείο υπάρχει πολύ ενδιαφέρον από πολλά άτομα και προσπαθούμε όλοι μαζί.» (Θανάσης Τ.)

«Θέλω, πάνω απ' όλα, να ευχαριστήσω τη θεραπεύτρια μου, για την κατανόηση και την υπομονή που έδειξε. Αλλά και την παρακίνηση για το ΣΔΕ του ΟΚΑΝΑ. Τώρα, για το ΣΔΕ, θα πω ότι οι εμπειρίες μου από το σχολείο είναι ενδιαφέρουσες. Είμαι ένας άνθρωπος που κάθε μέρα λέω «θα φύγω...» και κάθε μέρα ανακαλύπτω νέα ενδιαφέροντα.» (Φώτης Ν.)

«Στα δυο χρόνια που είμαι στο ΣΔΕ, έχω καταφέρει ν' αποκτήσω ευφράδεια στο λόγο μου, οι σκέψεις μου να 'χουνε συντονισμό, όπως επίσης να βρω την αυτοπεποίθηση που βρισκόταν σε αδράνεια. Στην αρχή που ξεκίνησα το ΣΔΕ, υπήρχαν αρκετοί φίλοι και γνωστοί, που με «τσιγκλάγανε» με κάποια ειρωνεία. Ύστερα όμως από τους πρώτους μήνες, οι φίλοι χαρήκαν που έβλεπαν να διαμορφώνεται ο χαρακτήρας μου και βλέποντας την ευκαιρία που είχα εγώ, άρχισαν να ενδιαφέρονται, ζητώντας να μάθουν πληροφορίες για να παρακολουθήσουν και αυτοί το σχολείο. Οι γνωστοί που ήταν αρνητικοί σε αυτό, τώρα η συμπεριφορά τους έχει αλλάξει. Πλέον περνάω από από τη γειτονιά και στο καφενείο που βρίσκομαι με τους φίλους, όλοι προσπαθούμε να κινητοποιήσουμε και άλλους που δείχνουν ενδιαφέρον, εξηγώντας το όφελος που θα έχουν. Προς το παρόν βρεθήκαν και τρεις φίλοι που ξεκίνησαν στο ΣΔΕ Μενιδίου. Το συνιστώ ανεπιφύλακτα σε όλους, να το παλέψουν και να το κυνηγήσουν, θα το φώναζα στο σύνταγμα με ντουντούκα αν χρειαστεί. Στη συζήτηση που είχα με τον θεραπευτή μου, του ανέπτυξα αυτό που είδα, ότι το ΣΔΕ προσπαθεί και καταφέρνει να δώσει τη δυνατότητα ώστε οι ενδιαφερόμενοι να έχουν μια αλλαγή προς το καλύτερο. Θέλω να ευχαριστήσω τον θεραπευτή μου, για την ευκαιρία που μου έδωσε για το σχολείο, μαζί με όλα τα άλλα που με στερέωσαν και βλέπω τώρα τη ζωή με άλλα μάτια.» (Κώστας Μ.)

Φέτος το ΣΔΕ ΟΚΑΝΑ λειτουργεί τρίτη Χρονιά, οι νέοι μαθητές του βρίσκουν τα πράγματα πιο «στρωμένα» από όσους από μας το ξεκίνησαν ως μαθητές. Εκτός από τους υπέροχους και υπέροχες εκπαιδευτικούς πλέον υπάρχει και η ειδική μονάδα του ΟΚΑΝΑ που μας υποστηρίζει, όχι μόνο για το ΣΔΕ, αλλά και για να συνεχίσουμε όπου αλλού θέλουμε και μπορούμε. Φτάνουν στα αυτιά μας φιλόδοξα σχέδια που ελπίζουμε να προχωρήσουν, αν και καταλαβαίνουμε τις δυσκολίες. Οι «πρωτοετείς» είναι πιο «υποψιασμένοι» και κατά την γνώμη μας πιο απαιτητικοί, πρώτα από όλα από τον εαυτό τους:

«Για το ΣΔΕ έμαθα από την μονάδα μου και πιο συγκεκριμένα από την θεραπεύτρια μου στο Αττικό Νοσοκομείο, η οποία με παρότρυνε να' ρθω. Έρχομαι στο ΣΔΕ ΟΚΑΝΑ και για την γνώση, αλλά και για να κοινωνικοποιηθώ. Τι να πω; Εδώ περνάω Ωραία; Χαρούμενα; Καταπληκτικά; Όλα αυτά φτιάχνουν ένα υπέροχο, θετικό συναίσθημα για μένα! Ήρθα να μάθω γράμματα, να βγώ στην Κοινωνία, να μάθω να μιλάω. Στο πίσω μέρος του μυαλού μου σκοπεύω μόλις τελειώσω το ΣΔΕ να συνεχίσω να πάω σε σχολή εμποροπλοιάρχων. Έχω δουλέψει δυο χρόνια ως ναυτικός, από τα 15 μου μέχρι τα 17. Τώρα θέλω να πραγματοποιήσω επί τέλους το όνειρό μου: Να γίνω διπλωματούχος μηχανικός του εμπορικού ναυτικού!» (Κωνσταντίνος Κ.)

«Η θεραπεύτρια μου με έστειλε εδώ. Είναι όνειρό μου να πάρω μάθηση. Πραγματικά θα ήθελα να σπουδάσω, αλλά μένω προς το παρόν στο στόχο να τελειώσω το γυμνάσιο.» (Μαρίνος Δ.)

«Έμαθα για το ΣΔΕ από την επανένταξη, από το δημιουργικό εργαστήρι του ΕΚΚΕ που συμμετέχω και κυρίως από τον Στέλιο Φούντα. Έρχομαι για να γεμίσω τον χρόνο μου δημιουργικά, καθ' ότι είμαι και στη λέσχη Φωτογραφίας του ΟΚΑΝΑ, θέλω να επεκτείνω τις γνώσεις μου και φυσικά να πάρω το απολυτήριο Γυμνασίου που μου είναι απαραίτητο. Βασική μου προτεραιότητα είναι τελειώσω την επανένταξη και να ολοκληρώσω την θεραπεία μου. Αυτό που θα ήθελα ήταν να βρω αμέσως μετά δουλειά και παράλληλα να συνεχίσω τις σπουδές μου είτε σε ένα Λύκειο που θα φτιάξει ο ΟΚΑΝΑ είτε σε κάποιο ανάλογο από αυτά που λειτουργούν στο ΚΕΘΕΑ ή το 18Ανω. Το ξέρω ότι να γίνω υπάλληλος κάπου, ίσως είναι δύσκολο πλέον λόγω ηλικίας. Αλλά θα μπορούσα να φτιάξω μια μικρή επιχείρηση. Βέβαια με αυτή την πληροφόρηση που έχω από τον ΟΚΑΝΑ για τις ΚοιΝΣΕΠ, σκέφτομαι αν θα μπορούσαμε κάποιοι

απόφοιτοι των προγραμμάτων του OKANA, να οργανώσουμε την δική μας.» (Κώστας Κ.)

«Ενημερώθηκα από την θεραπεύτρια του προγράμματός μου. Πήρα τον χρόνο μου για να απαντήσω και το αποτέλεσμα ήταν να δώσω μια θετική απάντηση στον εαυτό μου με ένα ναι! Ήρθα στο ΣΔΕ για να ολοκληρώσω αυτά που άφησα στα μισά του Δημοτικού, που και αυτό το έβγαλα σταδιακά κάτω από δύσκολες συνθήκες. Προσπαθώ να ολοκληρώσω το Γυμνάσιο με αργά και σταθερά βηματάκια και ο στόχος μου είναι να δίνω χρόνο καθημερινά σε ότι κάνω και να παρακολουθώ τους καθηγητές με προσοχή σε ότι μας διδάσκουν και πάντα να είμαι νηφάλιος. Όπως όλοι οι άνθρωποι, έτσι κι εγώ έχω όνειρα. Χωρίς όνειρα δεν θα λεγόμουν καν άνθρωπος. Πάντως ότι έχω ονειρευτεί στην ζωή μου, παίρνω τον χρόνο μου και ολοκληρώνω αυτό που κάνω την παρούσα στιγμή. Άμα πάρω, πρώτα ο Θεός, το απολυτήριο στα χέρια μου, τότε θα μπω στην διαδικασία για να πραγματοποιήσω τα όνειρά μου με το χαρτί στα χέρια μου. Όσον αφορά το πώς περνάει ο χρόνος μου στο ΣΔΕ, έχω εξοικειωθεί με τον χώρο και όλα τα παιδιά της ομάδας μου. Περνώ ευχάριστα και γεμίζω συναισθηματικά. Το πιο ωραίο που έχω παρατηρήσει είναι ότι κινούμαι για δραστηριότητες σε διάφορους εξωτερικούς χώρους, όπως σε μουσεία κλπ, που πάντα πέρναγα απ' έξω χωρίς να γνωρίζω τι υπήρχε μέσα. Είμαι πολύ ικανοποιημένος που γεμίζω τον χρόνο μου και πλουτίζω το μυαλό μου. Ευχαριστώ πολύ τον εαυτό μου, που του έδωσα την ευκαιρία να ονειρευτεί κοντά σε σωστούς ανθρώπους που είναι οι καθηγητές της μάθησης μου.» (Δημήτρης Μ.)

Η Βασιλική Κ. μας είπε τα παρακάτω για το ΣΔΕ «Ενημερώθηκα από την θεραπεύτριά μου, κα Κωνσταντίνα είδα την προκήρυξη στον πίνακα ανακοινώσεων της Δ' Μονάδας OKANA και μετά ρώτησα και ενημερώθηκα.

Το σχολείο το αγαπούσα. Λόγω αντίξωων συνθηκών στη β' Γυμνασίου αναγκάστηκα να διακόψω. Ήρθε πραγματικά σαν «δεύτερη ευκαιρία» και συνεχίζω στο Σ.Δ.Ε. Έχω στόχο το απολυτήριο Γυμνασίου και Λυκείου γιατί θα με βοηθήσει στην αγορά εργασίας, θα με προετοιμάσει κατάλληλα για την ώρα αυτή της επανένταξης στον εργασιακό χώρο –ήδη ασχολούμαι με το διαδικτυακό εμπόριο- αλλά και να εμπλουτίσω τις γνώσεις μου, να μπορώ να μιλώ και να γράφω σωστά την Ελληνική γλώσσα, να είμαι σε ένα περιβάλλον καλό, ενεργό, νέο, μαθαίνοντας καινούρια πράγματα, να λειτουργώ ομαδικά και να τελειώσω με το παρελθόν.

Πολλά ονειρεύομαι. Όμως θέλω έναν τίτλο στο «τώρα», τη συγκεκριμένη στιγμή ΞΕΣΚΟΝΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΟΥ. Δε θέλω να ξεχωρίσω τι «ναι» και τι «όχι». Τα μετατρέπω σε στόχους και ξεκινώ με τα απαραίτητα βήματα, τη δράση (μικρά και σταθερά) η οποία μπορεί να κάνει τα όνειρά μου πραγματικότητα. Το Σ.Δ.Ε. είναι ένα από τα όνειρά μου. «Δεν πετυχαίνουμε πάντα ότι ονειρευόμαστε αλλά δεν μπορούμε να πετύχουμε τίποτα αν δεν έχουμε πρώτα ονειρευτεί». Εξάλλου το μέλλον ανήκει σε όσους πιστεύουν στην ομορφιά των ονείρων τους.

Σαν να έχω μια δεύτερη «οικογένεια». Μετά την πρώτη γνωριμία με εκπαιδευτές και εκπαιδευόμενους, την εξοικείωση του χώρου, άρχισα στην πράξη πλέον το «ισχύς εν τη ενώσει». Παίρνω γνώσεις, βοήθεια να τις κατανοήσω, λειτουργώ ομαδικά, αισθάνομαι πληρότητα, σιγουριά, χαρά, ενθουσιασμό και πάντα όταν φτάνω έξω από την πόρτα του Σ.Δ.Ε., ξεφορτώνομαι όλα τα προβλήματα της καθημερινότητάς μου και πετώντας σαν μέλισσα στα λουλούδια, ανταλλάσσω απόψεις, είμαι εκεί ψυχή και σώμα. Οι δραστηριότητες πολλές, γίνονται και σε εξωτερικούς χώρους. Εκδρομές, μουσεία, αστεροσκοπείο και πολλά άλλα που γνώριζα αλλά την ευκαιρία να τα επισκεφθώ δεν την είχα.

Αισθάνομαι ευγνώμων που μου δόθηκε αυτή η «ευκαιρία» και το Κράτος και φορείς που στηρίζουν το Σ.Δ.Ε. ας συνεχίσουν να το κάνουν, να κάνουν κι άλλα περισσότερα. Γιατί η πρόληψη και η γνώση στοιχίζουν λιγότερα από την «καταστολή» και αμάθεια!

Ευχαριστώ Σ.Δ.Ε. (καθηγητές, συμμαθητές, εκπαιδευόμενοι, όλα τα στελέχη που δραστηριοποιούνται και συμβάλουν ώστε το όνειρο να γίνει στόχος (γνώ-

ση), στόχος με ημερομηνία επίτευξης!!»

Προσωρινά και ευελπιστώντας να κάνει ο OKANA το βήμα για ένα λύκειο, κάποιοι από τους αποφοίτους του ΣΔΕ OKANA γράφτηκαν στα δημιουργικά σεμινάρια του «Εξειδικευμένου Κέντρου Κοινωνικής και Επαγγελματικής Ένταξης» (ΕΚΚΕΕ) του OKANA ώστε και να μην βγουν από τη διαδικασία της εκπαίδευσης.

Συστήνουμε σε όλους τους θεραπευόμενους που δεν έχουν συνεχίσει το σχολείο, να έρθουν στο ΣΔΕ, όπου ύστερα μπορεί να τους ανοιχτούν δρόμοι που μέχρι τώρα δεν τους απασχόλησαν, όπως να συνεχίσουν για Λύκειο, σε τεχνικές σχολές ή -γιατί όχι;- σε ακόμη ψηλότερες βαθμίδες εκπαίδευσης. Η επαφή με την εκπαίδευση και οι διαπροσωπικές σχέσεις που αναπτύσσουν τα άτομα σε μια ομάδα, σε μια τάξη σχολείου, μια κατάσταση που δυστυχώς οι περισσότεροι από εμάς την θυμόμαστε ως κάτι δυσάρεστο, είναι πλέον στην εποχή μας τροφή για το μυαλό και την ψυχή. Ο καθένας μπορεί να πετάξει με τα νέα, δικά του φτερά, τα οποία δεν θα αισθάνεται ξένα αλλά κομμάτι της ψυχής του !

Συνέντευξη προέδρου OKANA

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 1

OKANA με αυτόν που λειτουργούσε το 2002 για παράδειγμα, όταν είχα έρθει εγώ. Έχει αλλάξει ο τρόπος αυτός προς το θετικό, έχει αλλάξει προς το καλύτερο.

Το επόμενο βήμα είναι να δημιουργηθούν και να δοθούν σαφή θεραπευτικά πρωτόκολλα, οπότε θα μπορεί να απαιτεί η εκάστοτε διοίκηση να ακολουθούνται παντού οι ίδιες πρακτικές. Για το λόγο αυτό, έχουμε προχωρήσει σε ένα νέο στάδιο που πιστεύω ότι θα ολοκληρωθεί μέσα στο 2018, και το οποίο θα είναι η πιστοποίηση των θεραπευτικών διαδικασιών που προκύπτουν μέσα από το Πλαίσιο Λειτουργίας. Και όταν λέμε πιστοποίηση, εννοούμε πιστοποίηση ISO. Ξέρετε ότι όταν φέρει κάποιος την πιστοποίηση ISO, θα πρέπει να ακολουθεί ορισμένες διαδικασίες χωρίς να επιτρέπεται παρέκκλιση από αυτές τις διαδικασίες. Υπάρχουν μάλιστα και διεθνώς και θεραπευτικά πρωτόκολλα που μπορούν να πιστοποιηθούν με τη διαδικασία ISO, τα έχουμε βρει αυτά τα πρωτόκολλα και από την αρχή του Γενάρη ξεκινάμε τη συγκεκριμένη διαδικασία. Ελπίζω, αν ξαναβρεθούμε την επόμενη χρονιά κάποια στιγμή, να έχει λυθεί αυτό το θέμα και να μη χρειαστεί να ξανατεθεί το ερώτημα.

Σε τελική ανάλυση, το ερώτημα που θέσατε δεν είναι μόνο το γιατί, αλλά αν μπορούμε να κάνουμε και κάτι ως διοίκηση. Ξέρετε, η θεραπευτική διαδικασία είναι διαφορετική από τη διοικητική. **Είναι δύσκολο να παρέμβει κανείς διοικητικά σε μια θεραπευτική διαδικασία. Δεν μπορεί να διατάξει κανείς κάποιον θεραπευτή να κάνει κάτι στο θεραπευτικό μέρος.** Έχουμε επιλέξει λοιπόν αυτό τον τρόπο που σας περιέγραψα, δηλαδή την πιστοποίηση ISO ώστε οι διαδικασίες να είναι ενιαίες και ώστε να μην υπάρχει απόκλιση από μονάδα σε μονάδα και από θεραπευτή σε θεραπευτή.

Συντακτική Ομάδα: Πιστεύετε πως ο κάθε θεραπευόμενος που έχει ενταχθεί στον OKANA, πρέπει να έχει λόγο για την πορεία της θεραπείας του; Αν ναι, θέλετε να μας περιγράψετε πως μπορεί να γίνει αυτό; Αν όχι, μπορείτε να μας αναφέρετε το σκεπτικό σας;

Πρόεδρος: Μιας και αναφερθήκαμε στα θεραπευτικά πρωτόκολλα προηγουμένως, σε κάθε μορφή θεραπείας ο ρόλος του θεραπευτή και του θεραπευόμενου σχετικά με τις αποφάσεις διαφέρει. Π.χ. το σύστημα που ακολουθεί το ΚΕΘΕΑ, τα Δώδεκα Βήματα ή άλλες μέθοδοι που ακολουθούνται σε διάφορες κοινότητες αποκλείουν κάθε παρέκκλιση από αυτούς τους κανόνες, άρα αποκλείουν κάθε προσωπική παρέμβαση, αποκλείουν το λόγο του θεραπευόμενου.

Από την άλλη μεριά υπάρχουν εκ διαμέτρου αντίθετες διαδικασίες, κατά τις οποίες σχεδιάζεται όλη η θεραπεία από την αρχή με τη συμμετοχή του θεραπευόμενου. Είναι αυτές οι διαδικασίες που αποκαλούνται εξατομικευμένες προσεγγίσεις, διαδικασίες που έχουν ξεκινήσει πλέον να εφαρμόζονται στον Οργανισμό, τουλάχιστον κατά την είσοδο των νέων θεραπευόμενων, διαδικασίες όπως η κινητοποιητική συνέντευξη. **Υπάρχουν διαδικασίες κατά τις οποίες διαμορφώνεται το θεραπευτικό πλάνο με τη συμμετοχή του θεραπευόμενου. Για να γίνει αυτό όμως πρέπει να υπάρχει στη σκέψη όλων η έννοια του θεραπευτικού πλάνου.**

Πρέπει να επισημάνω εδώ, πως όταν κάποιος ξεκινήσει τη θεραπεία για να έχει λόγο στη διαμόρφωση της, πρέπει να έχει προηγηθεί ένας υποτυπώδης σχεδιασμός. Αυτό λοιπόν που θα προβλέπουν οι πιστοποιημένες με ISO διαδικασίες, είναι η ύπαρξη θεραπευτικού πλάνου. Το θεραπευτικό πλάνο θα απαντάει π.χ. στο ποιος είναι ο στόχος στο πρώτο τρίμηνο της θεραπείας, τι χρειάζεται να γίνει για να επιτευχθεί, αν έχει επιτευχθεί κ.ο.κ. Όλα αυτά θα καταγράφονται με τη συμμετοχή του θεραπευόμενου, αλλιώς για ποια συμμετοχή μπορούμε να μιλήσουμε; Πρέπει να μπαίνουν λοιπόν οι στόχοι, να ακολουθούνται τα πρωτόκολλα για την επίτευξη τους και από εκεί και έπειτα να επιλέγονται οι καλύτερες λύσεις προσαρμοσμένες στον καθένα ατομικά π.χ. αν δεν επαρκεί ο χρόνος για την επίτευξη ενός στόχου, να υπάρξει συζήτηση μεταξύ θεραπευτή και θε-

ραπευόμενου για να δοθεί μεγαλύτερη χρονική άνεση.

Θα με ρωτήσετε γιατί δεν έχουν θεσμοθετηθεί μέχρι τώρα οι διαδικασίες αυτές, τη στιγμή που αυτές εφαρμόζονται με επιτυχία στο εξωτερικό. **Η απάντηση είναι πως στην Ελλάδα είχαμε εγκλωβιστεί από πάρα πολύ σοβαρά προβλήματα, όπως η υποχρηματοδότηση του Οργανισμού, η πολύ μεγάλη λίστα αναμονής, η έλλειψη κάποιων ανθρώπων σε καίρια σημεία κ.α. Αυτά πλέον σιγά σιγά λύνονται, ώστε να μπούμε πλέον στη συζήτηση που θα αναδείξει τα επιμέρους ζητήματα.**

Σ.Ο.: Πρόσφατα το Υπουργείο Υγείας προχώρησε στη νομιμοποίηση της φαρμακευτικής κάνναβης. Ποιες είναι οι σκέψεις του Οργανισμού για το γεγονός αυτό; Θα αλλάξει κάτι στο Πλαίσιο Λειτουργίας του;

Π.: Όχι. Το θέμα αυτό δεν έχει να κάνει με το Πλαίσιο Λειτουργίας του Οργανισμού. Η φαρμακευτική χρήση της κάνναβης δεν έχει καμιά σχέση με την ψυχαγωγική χρήση της κάνναβης που εμάς μας αφορά, ώστε να έχουμε εμείς κάποια γνώμη. Στην περίπτωση αυτή η κάνναβη αφορά τη χρήση ως δραστική ουσία που θα εμπεριέχεται σε φαρμακευτικά σκευάσματα διαφόρων μορφών, όπως χάπια ή σταγόνες, θα χρησιμοποιείται για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων ασθενειών και θα συνταγογραφείται. Αυτό το θέμα δεν πρέπει να εμπλέκεται στη ευρύτερη συζήτηση που μπορεί να γίνεται σχετικά με την απελευθέρωση και τη νομιμοποίηση της χρήσης της κάνναβης. **Ο Οργανισμός δεν έχει λάβει κάποια επίσημη θέση προς το παρόν πάνω στο ζήτημα της φαρμακευτικής κάνναβης, δεν έχει κληθεί επίσημα να τοποθετηθεί σχετικά και δεν έχει λόγο αυτή τη στιγμή να το κάνει. Παρόλα αυτά, ο καθένας ατομικά έχει τοποθετηθεί – μάλιστα τον Ιούνιο που μόλις πέρασε διοργανώθηκε μια ημερίδα όπου συζητήθηκε το θέμα, αλλά εκεί εκφράστηκαν προσωπικές απόψεις.** Επαναλαμβάνω πως δεν υπάρχει επίσημη θέση του Οργανισμού για τα θέματα που άπτονται της κάνναβης.

Σ.Ο.: Το Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας λειτουργεί εδώ και τρία χρόνια σχεδόν. Ποια είναι η γνώμη σας για την πορεία που έχει διανύσει;

Π.: Δεν μπορεί παρά να είναι θετική. Τι μπορεί να πει κανείς για τέτοιες ενέργειες, τέτοιες δραστηριότητες, τέτοιες πρωτοβουλίες που πραγματικά αλλάζουν τη δουλειά μας μέσα στον Οργανισμό. Χαίρομαι πάρα πολύ και θέλω να συγχαρώ τους ανθρώπους που το έχουν υλοποιήσει και που το ξεκίνησαν, να συγχαρώ τα στελέχη του ΟΚΑΝΑ, τους εκπαιδευτικούς που μας έχουν βοηθήσει απεριόριστα, καθώς έχουμε γνώση της προσφοράς τους τα τελευταία 2-3 χρόνια που λειτουργεί το πρόγραμμα. Επίσης θέλω να συγχαρώ και όλους εσάς που πραγματικά το στηρίζατε και το στηρίζετε για να προχωρήσει αλλά και να αναπτυχθεί. Υπάρχει μία σχετική συζήτηση για το πώς θα αναπτυχθεί και από άποψη χώρων, αλλά και από άποψη δυνατοτήτων.

Δεν σας κρύβω ότι αρχικά ήμουν λίγο επιφυλακτικός, είχα κάποιους φόβους για το τι μπορεί να γίνει και το πώς μπορεί να εξελιχθεί. Ήδη από το τέλος της πρώτης χρονιάς, όταν ήρθα στην αποφοίτηση της πρώτης χρονιάς, ότι δισταγμοί υπήρχαν, εξαφανίστηκαν διαπιστώνοντας τη δουλειά που είχε γίνει στο διάστημα του πρώτου έτους. Πραγματικά θέλουμε να το στηρίζουμε, ώστε να γίνει ένας πυρήνας που γύρω από αυτόν να αναπτυχθούν νέες εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Αυτή η συζήτηση έχει ήδη ξεκινήσει και αυτός θα είναι από εδώ και εμπρός ο στόχος μας.

Σ.Ο.: Το απολυτήριο που δίνει το συγκεκριμένο πρόγραμμα είναι επιπέδου Γυμνασίου. Είναι στα σχέδια σας να δημιουργηθεί κάτι σε επίπεδο Λυκείου, καθώς υπάρχουν αρκετοί που ενδιαφέρονται και το επιθυμούν διακαώς;

Π.: Δεν είμαι ο πιο κατάλληλος για να ρωτήσετε. Υπάρχουν άνθρωποι που γνωρίζουν καλύτερα τι δυνατότητες υπάρχουν και πως μπορεί να εκμεταλλευτεί κανείς αυτές τις δυνατότητες. Αυτό που έχω εγώ να πω είναι πως θα στηρίξουμε σαν Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΚΑΝΑ κάθε προσπάθεια που μπορεί να οδηγήσει στη διεύρυνση του Σχολείου σε Λύκειο ή σε ΙΕΚ ή σε οποιαδήποτε

άλλη δομή μπορεί να μετεξελιχθεί. Ειλικρινά, δεν τα γνωρίζω αυτά τα θέματα και εμπιστεύομαι τους ανθρώπους που τα ψάχνουν και ενεργούν προς αυτή την κατεύθυνση. Εγώ το θέλω πάρα πολύ, θα είμαι κοντά σας σε κάθε διεκδίκηση προς αυτή την κατεύθυνση και το πιστεύω πως θα τα καταφέρουμε.

Σ.Ο.: Μετά το σχολείο, ποια είναι η συνέχεια; Τι μπορούμε να περιμένουμε αφού ολοκληρωθεί η εκπαίδευση;

Π.: Κοιτάζετε, ζούμε σε δύσκολους καιρούς. Το τι θα μπορούσε κανείς να περιμένει μετά το Σχολείο, οτιδήποτε άλλο και αν προσφέρεται ως εκπαιδευτική διαδικασία, είναι και ένα εφόδιο για μια καλύτερη ζωή. Αυτό που πραγματικά θα θέλαμε είναι να συνδυάσουμε το Σχολείο και με άλλου τύπου κατάρτιση, που να έχει ως στόχο και την επαγγελματική αποκατάσταση, το άνοιγμα προς την κοινωνία με δουλειά κ.λ.π. Δυστυχώς, όπως είπαμε, οι συνθήκες είναι πολύ δύσκολες. Δεν μπορούμε να βρούμε τρόπους να στηρίξουμε τέτοιες δράσεις αυτή τη στιγμή και δεν μπορούμε να βρούμε τρόπους να στηρίξουμε δράσεις και σε άλλους τομείς. **Παρόλα αυτά, τώρα που έχει ξεκινήσει το Σχολείο και που έχουμε την εμπειρία και το δικό σας ενδιαφέρον – γιατί από αυτό κινητοποιούνται όλοι – είναι να ψάξουμε αυτές τις καινούριες δυνατότητες. Οι δυνατότητες αυτές δεν μπορούν να είναι άλλες παρά προς την πλευρά της επαγγελματικής κατάρτισης και της προετοιμασίας για κάποιο επάγγελμα και της ένταξης στην αγορά.** Αυτό θα επιδιώξουμε, δεν το έχουμε κάνει ως τώρα γιατί είναι ασφυκτικό το κοινωνικό και οικονομικό πλαίσιο. Με το που θα δούμε ότι κάτι πάει να αλλάξει αυτή τη χρονιά ή εάν έχουμε μεγαλύτερη χρηματοδότηση για να ξεκινήσουμε τέτοιου τύπου δραστηριότητες, να ξέρετε ότι θα το κάνουμε.

Επιπλέον, να συμπληρώσω εδώ πως όλη αυτή η διαδικασία είναι αρκετά πολύπλοκη και αν πραγματικά χρειάζεται να ανοίξει μια τέτοια συζήτηση, δεν μπορεί να γίνει στα πλαίσια μιας ερώτησης σε μία συνέντευξη. Είναι πολλά τα θέματα που προκύπτουν και απαιτούν περαιτέρω εξέταση. Μερικές φορές π.χ. αναρωτιέμαι η ίδια η εκπαιδευτική διαδικασία δεν είναι αρκετή; Πρέπει να ακολουθεί και κάτι άλλο; Εγώ τα χρόνια που πέρασα στο σχολείο αισθάνθηκα ότι εκπαιδεύτηκα, μάθαινα, άνοιξαν νέοι ορίζοντες, ήρθαν νέες γνώσεις, και όταν τελείωσα ήρθε κάτι άλλο μετά και κόλλησε για να τα εκμεταλλευτώ. Αυτό το κάτι δεν μου το έδωσε το σχολείο. Το σχολείο σου προσφέρει μια εκπαίδευση και μετά συνδυάζονται και άλλα πράγματα για να βγεις στην κοινωνία. Φυσικά τότε ήμασταν σε άλλες ηλικίες, όμως καλό θα είναι να μην θεωρούμε πως πρέπει να υπάρχει μια συνέχεια μέσω του σχολείου. Το σχολείο μας δίνει εφόδια και μετά επαφίεται σε μας να ανοιχτούμε σε καινούρια πράγματα. Δεν πρέπει πάντα μια εκπαιδευτική διαδικασία μέσω ΟΚΑΝΑ να τα εμπεριέχει όλα. Η δράση αυτή είναι μία βάση που μπορεί να οδηγήσει σε κάτι άλλο που μπορεί να επιτευχθεί με πολλούς τρόπους.

Σ.Ο.: Θεωρείτε πως κατά και μετά την επανένταξη οι απόφοιτοι υποστηρίζονται όπως από άλλα θεραπευτικά προγράμματα; Θα ήθελα επίσης ένα μικρό σχόλιο για την πιθανή απασχόληση όσων αποφοιτούν από την Μονάδα Κοινωνικής Επανένταξης, ως θεραπευτικό προσωπικό.

Π.: Κοιτάζετε, είναι ένα αρκετά πολύπλοκο θέμα αυτό που υπαινίσσεται το συγκεκριμένο ερώτημα γιατί πρέπει να δει κανείς τι κάνει ο ΟΚΑΝΑ. Τα προγράμματα υποκατάστασης του ΟΚΑΝΑ είναι προγράμματα μείωσης βλάβης. Αυτή είναι μία διεθνής πρωτοτυπία που έχουμε καταφέρει εμείς στην Ελλάδα, που συνδυάζουμε δηλαδή την υποκατάσταση με ψυχοκοινωνικές υπηρεσίες. Μπορεί κανείς μέσα στις μονάδες να έχει κάποια υποστήριξη συμβουλευτική ή ψυχοθεραπευτική, όπου υπάρχουν εξειδικευμένοι ψυχοθεραπευτές και τον υποστηρίζουμε ακόμη περισσότερο με μία υπηρεσία κοινωνικής επανένταξης. Από φέτος έχουμε αρχίσει ήδη να υλοποιούμε μία απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΚΑΝΑ, μία από τις πρώτες αποφάσεις που είχαν ληφθεί πριν από 2-3 χρόνια, σύμφωνα με την οποία είχαμε σχεδιάσει να χωρίσουμε τις υπηρεσίες μείωσης της βλάβης από τις υπηρεσίες που μπορούν να οδηγή-

σουν σε ολοκλήρωση της θεραπείας και σε απεξάρτηση ή κοινωνική επανένταξη. Τώρα αρχίζει να υλοποιείται αυτός ο σχεδιασμός.

Έχουμε καταφέρει λοιπόν στην Ελλάδα μια πρωτοτυπία, δηλαδή να έχουμε εντάξει μέσα στις μονάδες προγράμματα κοινωνικής επανένταξης αλλά να μην τους έχουμε δώσει ιδιαίτερο βάρος. Υπάρχει μία Μονάδα Κοινωνικής Επανένταξης μέσα στην Αθήνα. Τώρα ξεκινάμε να κάνουμε στη Θεσσαλονίκη, τώρα ξεκινάμε σε άλλες πόλεις σε συνεργασία με άλλα τοπικά προγράμματα. Ξεκινήσαμε συνεργασία με το Πρόγραμμα Προαγωγής Αυτοβοήθειας στη Λάρισα, ξεκινάμε με το ΚΕΘΕΑ στην Καλαμάτα, πιθανόν και στην Κρήτη, συνεργασίες δηλαδή που θα έχουν στόχο την κοινωνική επανένταξη. Αυτό σημαίνει πως για πρώτη φορά θα δοθεί ιδιαίτερη σημασία σε αυτούς τους τομείς, καθώς λίγοι ολοκληρώνουν επιτυχημένα κάθε χρόνο – 10 με 15 άτομα κάθε χρόνο που κρίνονται λίγοι. Φτιάξαμε τη Μονάδα Εντατικής Ψυχοκοινωνικής Υποστήριξης, ώστε να προετοιμάσει όσους θα πάνε στην Μονάδα Κοινωνικής Επανένταξης και ο στόχος που έχουμε θέσει σύμφωνα με το σχεδιασμό, προβλέπει πως αν αποφοίτησαν φέτος 15 άτομα, του χρόνου πρέπει να είναι 45 και σε βάθος τριετίας 150 άτομα. Τότε λοιπόν θα ανακύψει το πρόβλημα αυτό και σε εκείνο το σημείο θα το δούμε.

Εντωμεταξύ ξεκινούμε και εμείς να ακολουθούμε το παράδειγμα του ΚΕΘΕΑ που έχει ήδη απορροφήσει αρκετούς αποφοίτους στα προγράμματα του. Εμείς τώρα θα ξεκινήσουμε, στο επόμενο διάστημα θα βγει η πρώτη προκήρυξη, καθώς μέχρι τώρα έχουμε πάρει λίγους σε άλλες εποχές και με άλλους τρόπους προσλήψεων. **Αυτή τη στιγμή εναρμονιζόμαστε και εμείς με τον τρόπο που το ΚΕΘΕΑ κάνει τις προσλήψεις του και για πρώτη φορά φέτος μέσω των προγραμμάτων ΕΣΠΑ που έρχονται, θα πάρουμε θεραπευτές που προέρχονται από τα προγράμματα μας.** Αυτή τη στιγμή δεν θυμάμαι ακριβώς πόσα άτομα θα προσληφθούν, νομίζω ότι καμιά δεκαριά θα είναι συνολικά και από τα δύο ΕΣΠΑ που έχουν εγκριθεί μέχρι τώρα. Αυτό λοιπόν το νούμερο θα αυξάνεται σταδιακά με τα χρόνια, γιατί από εδώ και εμπρός ένα ποσοστό προσλήψεων θα προέρχεται από εσάς. Μέχρι τώρα δεν είχαμε τον όρο «ειδικοί θεραπευτές» στις προσλήψεις μας, πλέον θα τον εντάξουμε, επομένως θα έχουμε και εμείς στις τάξεις των εργαζομένων μας περισσότερους αποφοίτους της Μονάδας Κοινωνικής Επανένταξης. **Μάλιστα, εγώ θα ήθελα ακόμα και άτομα σαν εσάς, που είναι μέσα στα προγράμματα, που έχουν προχωρήσει και έχουν διακόψει τη χρήση, άτομα που κάνουν μια άλλου είδους προσπάθεια μέσω δράσεων όπως το Σχολείο, να μπορούσαν να συμμετάσχουν σε ομάδες streetwork. Θα μπορούσαν να συζητηθούν και να οριστούν συγκεκριμένες προϋποθέσεις για να συμμετάσχετε σε ομάδες streetwork. Εγώ εμπιστεύομαι άτομα που είναι υπό απεξάρτηση να βγουν και να βοηθήσουν όσους είναι στο δρόμο και δεν έχουν καταφέρει ακόμα να ενταχθούν σε κάποιο θεραπευτικό πρόγραμμα.**

Σ.Ο.: Θα ήθελα να παρατηρήσω εδώ πως αυτά που μόλις μας είπατε, μπορεί να αποτελέσουν και κίνητρο για ολοκλήρωση της θεραπείας...

Π.: Η αλήθεια είναι πως πρέπει να αλλάξουμε λίγο την νοοτροπία μας σε αυτά τα ζητήματα. Κάθε οργανισμός έχει ένα τρόπο που δουλεύει, έχει κάποιες αρχές λειτουργίας που αναπροσαρμόζονται ανάλογα με τις συνθήκες και η αλλαγή προς αυτή την κατεύθυνση σταδιακά θα έλθει.

Σ.Ο.: Κε. Καφετζόπουλε, είστε πολλά χρόνια ψυχίατρος στον ΟΚΑΝΑ, Διευθυντής μονάδων, Διευθυντής στη Διεύθυνση Εφαρμογής Προγραμμάτων και τα τελευταία χρόνια Πρόεδρος του ΟΚΑΝΑ. Πως αισθάνεστε γι' αυτό;

Π.: Μπορώ να πω πως από τη μία αισθάνομαι τον ΟΚΑΝΑ σαν οικογένεια, σαν σπίτι μου γι' αυτό το λόγο, από την άλλη το βλέπω και σαν μία φυσιολογική εξέλιξη και πορεία των πραγμάτων. Δηλαδή, πιστεύω πως ακριβώς επειδή από την πρώτη στιγμή που ήρθα στον Οργανισμό, είχα ένα ενδιαφέρον για τα προβλήματα του ΟΚΑΝΑ και των ανθρώπων που είναι ενταγμένοι ή δουλεύουν στα προγράμματά του, σήμερα έφτασα να είμαι στη Διοίκηση του ΟΚΑΝΑ. Αν δεν είχα ενδιαφερθεί από τη στιγμή που είχα έρθει, τώρα θα ήμουν κάπου αλλού ή θα είχα πάρει σύνταξη ή θα είχα πάει σπίτι μου ή οτιδήποτε άλλο. Ενδιαφέρθηκα πραγματικά και πολλά σημεία του σχεδιασμού που υλοποιούνται πλέον, είναι προτάσεις που είχα κάνει εγώ στις εκάστοτε διοικήσεις του Οργανισμού ήδη από το 2002 ή το 2003. Για παράδειγμα, το γεγονός ότι απορροφήθηκε η λίστα αναμονής την εποχή που είμαι εγώ Πρόεδρος στον Οργανισμό, δεν είναι τυχαίο, απορροφήθηκε με τον τρόπο που εγώ είχα προτείνει στη Διοίκηση του Οργανισμού το 2002 και κανείς δεν ήθελε να το κάνει. Αισθάνομαι δηλαδή πραγματικά σα στο σπίτι μου στον ΟΚΑΝΑ.

Βέβαια, ο ΟΚΑΝΑ έχει και μία δική του δυναμική που δεν εξαρτάται μόνο από μένα ή από άλλα άτομα. Μέσα στον ΟΚΑΝΑ είναι 700 άνθρωποι που εργάζονται, ο καθένας έχει τις δικές του φιλοδοξίες, τον ιδιαίτερο τρόπο που λειτουργεί κ.λ.π. και αυτό που χρειάζεται να κάνει κάποιος είναι όλα αυτά τα προτερήματα που έχει αυτή η μεγάλη οικογένεια του ΟΚΑΝΑ, να τα καλλιεργήσει και να τα χρησιμοποιήσει προς όφελος του Οργανισμού. Αισθάνομαι πάρα πολύ καλά,

μας και με ρωτήσατε, και ελπίζω όταν πάρω σύνταξη – καλά να είμαστε όλοι μας – να έρχομαι και να σας βλέπω και να αισθάνομαι και πάλι σαν στο σπίτι μου.

Σ.Ο.: Υπάρχουν πράγματα για τα οποία, κάποιος που δούλεψε τόσα χρόνια στον ΟΚΑΝΑ θα έπρεπε να αισθάνεται υπερήφανος, εκτός από το προφανές ότι βοηθά τους εξαρτημένους;

Π.: Δεν αισθάνομαι περήφανος, γιατί ότι και να κάνεις, είναι τόσα πολλά αυτά που πρέπει να κάνεις, που πάντα έχεις την αίσθηση πως πρέπει να γίνουν και άλλα πράγματα. Έχω την αίσθηση πως ακόμα και αν γίνουν αυτά που σας περιέγραψα προηγουμένως – που πράγματι θα γίνουν, θα αγωνιστούμε να γίνουν μες στη χρονιά που μας έρχεται – ακόμα και να γίνουν αυτά τα πράγματα, είναι πολλά αυτά που μπορεί να κάνει κανείς. Εγώ θα ήμουν ικανοποιημένος – όχι περήφανος, γιατί περήφανος δεν θα ήμουν ποτέ μέσα σε αυτή τη διαδικασία – θα ήμουν ικανοποιημένος, αν αύριο ξυπνούσαμε και βλέπαμε ότι έχει λυθεί το πρόβλημα των ναρκωτικών στην Ελλάδα, ότι δεν μπαίνουν καινούριοι άνθρωποι, παιδιά κυρίως, μέσα στο πρόβλημα, ότι όλοι αυτοί οι άνθρωποι που είναι στο δρόμο έχουν βρει ένα κατάλυμα, ότι όλοι εσείς έχετε λύσει τα προβλήματα σας ο καθένας κ.λ.π.

Αυτό δεν γίνεται. Πάντα θα υπάρχουν προβλήματα να λύσεις. Ικανοποιημένος μερικώς από κάποια πράγματα μπορεί να είμαι. Περήφανος όχι, γιατί και λάθη κάνουμε συνέχεια που πρέπει να τα διορθώσουμε, και καινούρια πράγματα που χρειάζεται να κάνουμε. Είμαι ικανοποιημένος από κάποια πράγματα, όπως αυτό που σας είπα προηγουμένως ότι τέλειωσε η λίστα. Έχοντας ως βάση αυτές τις κατακτήσεις, προχωράμε να βελτιώσουμε όσο μπορούμε τα πράγματα.

Σ.Ο.: Ενδεχομένως να υπάρχουν και «τρωτά», τα οποία τώρα που έχετε την εξουσία, όσο και αν προσπαθείτε, να μην διορθώνονται εύκολα. Τι λέτε για αυτά;

Π.: Αν χρησιμοποιείτε τον όρο «τρωτά» ως σχήμα λόγου, τότε σε αυτή την περίπτωση «τρωτά» είναι όλα αυτά που συζητήσαμε στο πρώτο μέρος της συνέντευξης π.χ. το γιατί δεν υπάρχει μια ομοιογένεια σε όλο τον Οργανισμό, γιατί δεν γίνονται αυτή τη στιγμή περισσότερες ενέργειες κ.λ.π. Όλα αυτά «τρωτά» είναι. Υπάρχουν πράγματα που είναι λάθος οργανωμένα και που τα εντοπίζουμε σταδιακά για να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε. Από την άλλη πλευρά, είμαστε και εμείς άνθρωποι και κάνουμε λάθη. Δεν θα θέλαμε να κάνουμε κάτι βιαστικό σήμερα και στο επόμενο χρονικό διάστημα να φανεί ότι ήταν λάθος, ειδικά σε έναν τόσο ευαίσθητο τομέα, όπου εξυπηρετούνται σχεδόν 9.000 άνθρωποι. Πρέπει να είσαι πολύ προσεκτικός όταν οι αποφάσεις που παίρνεις αφορούν 9.000 θεραπευόμενους και 700 άτομα προσωπικό.

Θέλω να επισημάνω όμως σχετικά με την αναφορά σας «τώρα που έχετε την εξουσία», πως το να είναι κανείς Πρόεδρος σε ένα Οργανισμό σαν τον ΟΚΑΝΑ δεν σημαίνει πως έχει την εξουσία να αλλάζει νοοτροπίες ή καταστάσεις μέσα σε μια νύχτα. Προσπαθούμε να προκαλέσουμε τις αλλαγές. Το Διοικητικό Συμβούλιο στο σύνολο του είναι ανοικτό σε προτάσεις και στο διάλογο. Κινείται προσεκτικά αλλά χρειάζεται και την ανάλογη βοήθεια. Προσπαθεί να φτιάξει τις ομάδες εργασίας που πρέπει για να παρακολουθούν το έργο που γίνεται. Μετά από 3 χρόνια στο Διοικητικό Συμβούλιο, τώρα μπορώ να πω ότι υπάρχουν άνθρωποι στις κατάλληλες θέσεις, να προσφέρουν την τεχνογνωσία τους και την προσωπική τους προσπάθεια σε σχέση με αυτά τα ζητήματα. Τώρα, μετά από 3 χρόνια, γιατί είναι καταστάσεις που είναι δύσκολο να αλλάζουν.

Σ.Ο.: Με την εμπειρία σας αυτή, τι θα λέγατε σε ένα νέο θεραπευτή του ΟΚΑΝΑ και τι θα λέγατε σε ένα θεραπευόμενο που τώρα μπαίνει στον Οργανισμό;

Π.: Να προσπαθήσουν. Τι άλλο θα μπορούσες να πεις; Να προσπαθήσουν και οι δύο. Ο θεραπευτής έχει πολλά πράγματα να μάθει όταν πρωτοέρχεται στον Οργανισμό, αρκεί να έχει τη διάθεση αλλά και την ευαισθησία. **Χρειάζεται μια ευαισθησία από την πλευρά των θεραπευτών που όσες εκπαιδεύσεις και να κάνεις, δεν μπορείς να την προσθέσεις στην εξίσωση «θεραπευτική σχέση» αν δεν θέλει ο ίδιος να την προσθέσει.** Εγώ θυμάμαι την πρώτη μου φορά, τον πρώτο μου θεραπευόμενο που ήρθε να μου ζητήσει βοήθεια, ήταν ένας άνθρωπος που ήρθε για να κάνει σταθεροποίηση. Αφού είχαν περάσει 5 με 8 μέρες, ήρθε και με βρήκε και μου είπε: «Γιατρέ μου, να σε φιλήσω. Πρώτη φορά πέρασε μια ολόκληρη μέρα χωρίς να κάνω χρήση». Ξέρετε πόσο με συγκίνησε αυτό το πράγμα; Δεν ήρθε να μου πει ότι «έγινα καλά» ή κάτι άλλο, αλλά αυτό το πράγμα και μόνο. Αλλά αυτό που με συγκίνησε και με κινητοποίησε και μένα, ήταν η δική του συγκίνηση, αυτό που μου είπε αυτός. Αυτή η σχέση πρέπει να υπάρχει, αυτή που στη γλώσσα τη δική μας τη λέμε «ενσυναίσθηση», αυτή η επικοινωνία. Να μεταφέρει ο ένας τα συναισθήματα του στον άλλο. Αυτή είναι λοιπόν η συμβουλή που θα έδινα και στον ένα και στον άλλο: «Μάθε να ακούς και μάθε να επικοινωνείς». Συνηθίζουμε να λέμε πως ο θεραπευτής πρέπει να έχει μισό στόμα και εκατό αυτιά, αλλά και ο θεραπευόμενος το ίδιο.

Σ.Ο.: Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για τις απαντήσεις που μας δώσατε.

Π.: Σας ευχαριστώ και εγώ για την ευκαιρία που μου δώσατε να μιλήσω για τα θέματα αυτά.

ΠΡΩΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ Β' ΚΥΚΛΟΥ ΣΤΟ ΛΟΦΟ ΤΟΥ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ

Την Πέμπτη 28 Σεπτεμβρίου 2017 πραγματοποιήθηκε εκπαιδευτική επίσκεψη στο Λόφο του Λυκαβηττού, στα πλαίσια του Περιβαλλοντικού Γραμματισμού. Προηγήθηκε στο σχολείο διεξοδική έρευνα-μελέτη για την ιστορία του Λυκαβηττού, τις εκκλησίες και τη διαχρονική του σημασία για την πόλη της Αθήνας.

Η ανάβαση της ομάδας των εκπ/μένων έγινε με το τελεφερίκ, προσφορά της εταιρείας «Καστελλόριζο», η οποία και μας φιλοξένησε στο χώρο της στην κορυφή του Λυκαβηττού.

Η κατάβαση έγινε με τα πόδια, με σκοπό να ολοκληρωθεί η ξενάγηση και στα υπόλοιπα ιστορικά μνημεία του λόφου.

Γενικά, ήταν μια ευχάριστη, αναζωογονητική και εποικοδομητική επίσκεψη, που μας έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσουμε έναν από τους σημαντικότερους λόφους της Αθήνας.

ΥΠΟΔΟΧΗ Α' ΚΥΚΛΟΥ 24-25/10/2017 και ΠΡΩΤΗ ΕΚΠ/ΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ Α' ΚΑΙ Β' ΚΥΚΛΟΥ

Την Τρίτη 24 Οκτωβρίου 2017 οι εκπαιδευόμενοι του β' κύκλου υποδεχτήκαμε με πολλή χαρά τους εκπαιδευόμενους του α' κύκλου, οι οποίοι ήρθαν για πρώτη φορά στο σχολείο. Το σχολείο μας διευρύνθηκε σημαντικά, εφόσον φέτος είχαμε 22 καινούριους μαθητές!

Πριν αρχίσει η επίσημη διαδικασία υποδοχής, προκειμένου «να σπάσει ο πάγος» ανάμεσά μας, ήπιαμε καφέ μαζί τους. Στη συνέχεια, τους μοιράσαμε φακέλους με την απαραίτητη γραφική ύλη και τους προσφέραμε από ένα κόκκινο τριαντάφυλλο. Στην τελετή υποδοχής είχαμε κοντά μας τους περσινούς εθελοντές-εκπαιδευτές μας και τους απόφοιτους του σχολείου μας.

Αρχικά τελέστηκε αγιασμός όπου πρωτοστάτησε ο ιερέας της ενορίας μας, ο πατήρ Φιλούμενος του Αγίου Δημητρίου των Όπλων. Ακολούθησε ολιγόλεπτη ομιλία του ιερέα με ενθαρρυντικό λόγο προς τους καινούριους μαθητές, καθώς και το καλωσόρισμα της Διευθύντριας, Ελένης Καλογερά, των εκπαιδευτριών και των στελεχών του ΟΚΑΝΑ. Στη συνέχεια πήραμε το λόγο εμείς, οι τωρινοί μαθητές του β' κύκλου και οι απόφοιτοι, μιλώντας για τη δική μας εμπειρία στο

σχολείο. Τους δείξαμε φωτογραφίες και ένα κατατοπιστικό βίντεο με στιγμιότυπα από την περσινή χρονιά: επισκέψεις σε μουσεία, χώρους τέχνης, θέατρα, βιβλιοπωλεία, συναντήσεις με καλλιτέχνες, μονοήμερη εκδρομή. Η πρώτη μέρα υποδοχής ολοκληρώθηκε με έναν πλούσιο μπουφέ!

Τη δεύτερη ημέρα υποδοχής, Τετάρτη 25-10-2017, κάναμε ένα παιχνίδι γνωριμίας για να μας δοθεί η ευκαιρία να γνωριστούμε καλύτερα με τους καινούριους μαθητές. Στη συνέχεια ο α' κύκλος πραγματοποίησε ολομέλεια, για να συναποφασίσουν με την Διευθύντρια και τις δύο μόνιμες εκπαιδευτριες σχετικά με τους κανόνες του σχολείου, διαμορφώνοντας από κοινού το «εκπαιδευτικό συμβόλαιο», το οποίο θα τους βοηθήσει να τεθούν εξαρχές τα όρια, ώστε να μην υπάρχουν στην πορεία προβλήματα.

Την επόμενη ημέρα, Πέμπτη 26-10-2017, με αφορμή τον εορτασμό της 28ης Οκτωβρίου, παρουσιάσαμε στον α' κύκλο τη γιορτή που είχαμε προετοιμάσει: χρονικό της ημέρας, σύντομα βίντεο, ποιήματα, σκετς. Ήταν μια καλή ευκαιρία να τους δείξουμε στην πράξη πώς δουλεύουμε ομαδικά στα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας. Ο εορτασμός ολοκληρώθηκε την Παρασκευή 27-10-2017: κάναμε την πρώτη εκπαιδευτική μας επίσκεψη όλοι μαζί, α' και β' κύκλος, στο Πάρκο Ελευθερίας, σε εκθέσεις φωτογραφίας και κόμικ σε πρώην κτήριο της ΕΑΤ-Ε-

ΣΑ, που διοργανώνει ο Δήμος Αθηναίων κάθε χρόνο στα πλαίσια των εκδηλώσεων "Αθήνα Ελεύθερη Πόλη" για τον εορτασμό της απελευθέρωσης της Αθήνας από τη γερμανική κατοχή.

Έτσι, λοιπόν, ολοκληρώθηκε η υποδοχή των νέων μας συμμαθητών/τριών, στους οποίους ευχόμαστε ολόψυχα ΚΑΛΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ γεμάτη καινούριες εμπειρίες και πολλές γνώσεις!!!

ΠΑΜΕ ΘΕΑΤΡΟ!

“Ψυχή στα μανταλάκια” στον Πολυχώρο Τέχνης «Αλεξάνδρεια» (Σπάρτης 14, Πλατεία Αμερικής) Λογοτεχνία στο θέατρο!

Σκηνοθεσία-διασκευή: Εύη Δημητροπούλου

Ερμηνεύουν: Β. Βλάχος, Τζ. Σκαρλάτου, Κ. Σπερελάκη, Ελ. Σταυρίδου, Αλ. Τσακίρης

Οι μοναχικοί ήρωες της Ιωάννας Καρυστιάνη μας ανοίγουν την ψυχή τους μέσα από μια παράσταση βασισμένη στις συλλογές διηγημάτων της, «Η κυρία Κατάκη» και «Καιρός Σκεπτικός»

Με την παραπάνω παράσταση εγκαινιάσαμε τη φετινή “θεατρική” μας χρονιά. Προσκεκλημένοι από τον παραγωγό-ηθοποιό Βασίλη Βλάχο, τον οποίο ευχαριστούμε και δημόσια, παρακολουθήσαμε με πολύ ενδιαφέρον τη θεατρική απόδοση των διηγημάτων της Ιωάννας Καρυστιάνη. Θαυμάσαμε όλες τις ερμηνείες των ηθοποιών και τη σκηνοθεσία της Εής Δημητροπούλου.

Απολαύσαμε τους ήρωες της Καρυστιάνη, που, είτε στην πόλη βρίσκονται είτε στην επαρχία, λένε με ειλικρίνεια εκείνα που δεν μπορούμε να δούμε και να πούμε. Τολμούν να προχωρούν δίχως καβάζες, να παλινωδούν ανάμεσα στο γλέντι, το θρήνο και τον αυτοσαρκασμό. Σας συστήνουμε ανεπιφύλακτα να δείτε την παράσταση που θα παίζεται στο “Αλεξάνδρεια” ως τον Ιανουάριο 2018.

ΠΙΟΠ: ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ 10/10/17 και ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΠΟΙΗΜΑΤΑ 18/10/17

Στο πλαίσιο της σταθερής μας συνεργασίας με το ΠΙΟΠ (Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς), οι μαθητές του β' κύκλου είχαμε την ευκαιρία τον Οκτώβριο να συμμετέχουμε σε δύο ενδιαφέροντα εκπαιδευτικά προγράμματα.

Το πρώτο, στις 10-10-2017, ήταν εργαστήρι θεατρικού παιχνιδιού με την ηθοποιό Αγγελική Φράγκου. Με αφορμή το μύθο της Αλκυόνης δραματοποιήσαμε σκηνές του μύθου και κάναμε κλασικές ασκήσεις θεατρικού παιχνιδιού (παντομίμα, “καθρέφτης”, “παγωμένη εικόνα” κ.ά.). Στο τέλος, ως μεγάλα παιδιά με πολλή φαντασία, γράψαμε και τους δικούς μας μύθους για την Αλκυόνη.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΨΗΦΙΔΩΤΟΥ ΣΤΟ ΠΙΟΠ 10/11/17

Στο πλαίσιο της σταθερής μας συνεργασίας με το ΠΙΟΠ (Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς) μας δόθηκε η μοναδική ευκαιρία να παρακολουθήσουμε όλοι, α' και β' κύκλος, ένα μάθημα ψηφιδωτού με το καλλιτέχνη Στέλιο Φουρνογεράκη: εισαγωγή στην τέχνη και την τεχνική του ψηφιδωτού, εκμάθηση κοπής ψηφιδών, ψηφοθέτηση και εργασία κατασκευής απλών ψηφιδωτών. Στο τέλος φύγαμε όλοι ενθουσιασμένοι παίρνοντας μαζί μας ο καθένας το δικό του “έργο τέχνης” που φτιάξαμε εκεί μόνοι μας ή σε ομάδες. Και βέβαια για μια ακόμη φορά η φιλοξενία των ανθρώπων του ΠΙΟΠ ήταν υποδειγματική.

Οι φωτογραφίες του Στέλιου Φούντα μιλούν από μόνες τους!!! Θα θέλαμε να τον ευχαριστήσουμε δημόσια για το ακούραστο κέφι του να μας ακολουθεί και φωτογραφικά σε όλες μας τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες εκτός σχολείου.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΖΩΝΤΑΝΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

Την Πέμπτη 16 Νοεμβρίου είχαμε την τιμή να υποδεχτούμε στο σχολείο μας δύο μέλη από το ΣΦΕΑ “Σύλλογο Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αντιστασιακών 1967-1974”, τον Γιάννη Σταματάκη και τον Πέτρο Σταθάκο. Μέσα σε ένα κλίμα συγκίνησης λόγω της ημέρας μνήμης, μας μετέφεραν τις δικές τους εμπειρίες και βιώματα τόσο από την περίοδο της Χούντας όσο και από τις ιστορικές ημέρες της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

Με τις διηγήσεις τους ζωντάνεψαν μπροστά μας οι ηρωικοί αγώνες όλων εκείνων που συμμετείχαν ενεργά στην κατάλυση της Δικτατορίας στην Ελλάδα. Μας έδωσαν πολλή τροφή για σκέψη όχι μόνο για το παρελθόν αλλά για το παρόν και το μέλλον μας και την υποχρέωση που έχουμε εμείς ως ενεργοί πολίτες. Τους ευχαριστούμε θερμά για την άμεση ανταπόκρισή τους στο κάλεσμά μας και για τις μνήμες και τα βιώματα που μας εμπιστεύτηκαν.

ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Στο πλαίσιο του Κοινωνικού Γραμματισμού πραγματοποιήσαμε στις 24-11-2017 την πρώτη εκπαιδευτική μας επίσκεψη στο Μουσείο της Ακρόπολης.

Συγκεκριμένα, στόχος αυτής της επίσκεψης ήταν να έχουμε μια πρώτη επαφή με το υπερσύγχρονο μουσείο που αποτελεί πόλο έλξης εκατοντάδων χιλιάδων επισκεπτών από όλη την υφήλιο.

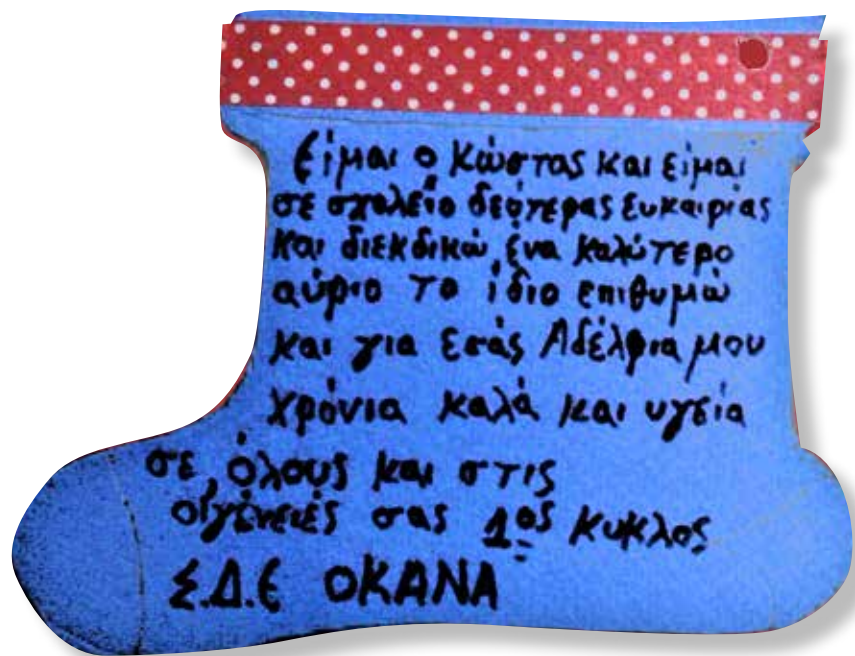
Αρχικά είδαμε το κατατοπιστικό βίντεο για τον Παρθενώνα και την γλυπτή του διακόσμηση, ενώ στη συνέχεια θαυμάσαμε ιδίως όμασι τα γλυπτά της ζωφόρου, των μετοπών και των αετωμάτων του Παρθενώνα. Ολοκληρώσαμε την επίσκεψη με μια σύντομη περιήγηση και ξενάγηση από την εκπαιδεύτρια Αλεξάνδρα Βασιλοπούλου.

Θα ακολουθήσουν και άλλες επισκέψεις τόσο στο Μουσείο όσο και στο βράχο της Ακρόπολης στη διάρκεια της χρονιάς σε συνδυασμό με τα μαθήματα της Αρχαίας Ελληνικής Ιστορίας. Αναμένουμε με πολύ ενδιαφέρον!

“ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΕΥΧΩΝ” 5/12/17

Ενόψει των Χριστουγέννων σκεφτήκαμε ότι θα άξιζε μία κίνηση αγάπης από την πλευρά μας προς τους συμμαθητές μας στο ΣΔΕ Φυλακών Κορυδαλλού “Γεώργιος Ζουγανέλης. Οργανώσαμε, λοιπόν, ένα δώρο “Εργαστήρι Ευχών”, στο οποίο φτιάξαμε χειροποίητα χριστουγενιάρικα στολίδια για να τους τα στείλουμε ως μια ελάχιστη ένδειξη ότι κάποιος τους σκέφτεται, ειδικά τις γιορτινές μέρες...Στην πίσω πλευρά από κάθε στολίδι γράψαμε τις ευχές μας. Τα συναισθήματα ήταν αντιφατικά: από τη μια κάναμε με πολύ κέφι τα στολίδια, από την άλλη όμως νιώσαμε κάπως αμήχανα και στενόχωρα για τους έγκλειστους στη φυλακή συμμαθητές μας.

“ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΤΣΑΙ” ΜΕ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΟΥΦΟΥΔΑΚΗ

Στις 8 Δεκεμβρίου 2017 είχαμε τη μεγάλη χαρά να φιλοξενήσουμε στο σχολείο μας τον Απόστολο Κουφουδάκη, φιλόλογο επί 17 συναπτά έτη σε Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας και νυν συνταξιούχο. Ο κύριος Κουφουδάκης, χάρη στην πολύτιμη πολυετή εμπειρία του, μας έκανε στο πλαίσιο του Γλωσσικού Γραμματισμού μια διάλεξη με θέμα “Συνήθη γλωσσικά λάθη στην Ελληνική Γλώσσα”. Τον περιμένουμε και την άλλη Παρασκευή 15-12-2017, για να ολοκληρώσει το θέμα του με πρακτικές εφαρμογές. Τον ευχαριστούμε για το χρόνο που μας διέθεσε, για το κέφι του και τις πολύτιμες γνώσεις που μας μετέφερε.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ Β΄ΚΥΚΛΟΥ ΣΕ ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΤΟ ROEMS & CRIMES 15/12/17

Στο πλαίσιο του Αισθητικού Γραμματισμού οι εκπαιδευόμενοι του Β΄Κύκλου πραγματοποιήσαμε επίσκεψη στην έκθεση « Lonely Freaks» του Μάκη Τσατσόπουλου στον Πολυχώρο Roems and Crimes στο Μοναστηράκι.

Λίγα λόγια για την έκθεση

Οι Lonely Freaks είναι μια ενότητα από φωτογραφικά στιγμιότυπα – ηλεκτρονικά επεξεργασμένα – αφιερωμένα στο Μοναχικό και στο Ιδιαίτερο.Το αρχικό φωτογραφικό υλικό του καλλιτέχνη αποτέλεσε τη βάση εκκίνησης, που στη συνέχεια ερμηνεύτηκε εικαστικά με ψηφιακά μέσα. Ποιοι είναι όμως οι (Digital) Lonely Freaks; Θα μπορούσαμε να τους μεταφράσουμε: (Ψηφιακοί) Μοναχικοί και Παράξενοι. Είναι

όμως ακόμα και Ιδιαίτεροι, Αλλόκοτοι Αλλιώτικοι και Καταραμένοι. Οι Lonely Freaks έχουν ιδιαίτερη και μάλλον φωτογραφική σχέση με το χρόνο: είναι ακίνητοι ακόμη και όταν περπατούνε. Θυμίζουν θέατρο: έχουν την επεξεργασία και (μερικές φορές) την υπερβολή του Θεατρικού προσωπίου. Συνήθως έχουν τη πλάτη τους γυρισμένη στο φακό: είναι επειδή τους αρέσει να βλέπουν στο μέλλον.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΟΡΙΓΚΑΜΙ ΠΙΟΠ 22/12/17

Στο πλαίσιο της σταθερής μας συνεργασίας με το Π.Ι.Ο.Π. (Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς) μας δόθηκε η μοναδική ευκαιρία να παρακολουθήσουμε όλοι, α΄και β΄κύκλος, ένα μάθημα origami με τον καλλιτέχνη Στέλιο Φουρνογεράκη. Μάθαμε πώς να φτιάχνουμε χριστουγενιάρικα στολίδια με τη γιαπωνέζικη τεχνική origami. Φύγαμε όλοι ενθουσιασμένοι παίρνοντας μαζί μας ο καθένας το δικό του στολίδι. Και, βέβαια, για μια ακόμη φορά η φιλοξενία των ανθρώπων του Π.Ι.Ο.Π. ήταν υποδειγματική. Τους ευχαριστούμε θερμά!!!

Ποιητική Γωνιά

Ό,τι αγάπησες πολύ το ‘χω φυλάξει
σε συρτάρι με ενθύμια γεννήσεως:
το βραχιολάκι με τ’ όνομά σου,
εκεί στριμωγμένο δίπλα σε τσαλακωμένα αρκουδάκια,
σπασμένα παιχνίδια. Μια φωτογραφία σκισμένη, σε ώρα οδύνης
και ξανακολλημένη με φτηνό σελοτέιπ.
Ό,τι αγάπησες πολύ το κόλλησα στον τοίχο του κελιού μου...
Έτσι κάθε πρωί μπορούσα να σε χαϊδέψω
με μια καλημέρα φωτεινή στα μάτια.
Τίποτα.
Όλα γύρω ένα τίποτα.
Μονόχρωμο.
Εκκεντρικά.

Σ’ ό,τι αγάπησες πολύ,
έδωσες νερό και χώμα κι εκείνο μεγάλωσε.
Κι έγινε φοίνικας που πάντα αναγεννιέται από τις στάχτες του.
Ό,τι αγάπησες πολύ, διέλυσε την ομίχλη,
κατέστρεψε το πλαστικό και το ψέμα.
Στέκεται εδώ.
Γυμνό με πολύχρωμα μάτια.
Να μου θυμίζει πάντα ότι είναι κομμάτι μου.
Σ’ ένα δικό μου, κατάδικο μου κόσμο ζω τελικά.

Ό,τι αγάπησες πολύ, ήταν χρόνια κλειδωμένο
σε σκονισμένο συρτάρι.
Ανάμεσα σε ενθύμια.
Συντρίμια.
Το κλειδί πεταμένο στη θάλασσα
ή σε λίμνη καμωμένη με σταγόνες θλίψης και απόγνωσης.
Ό,τι αγάπησες πολύ, το ‘φερε το Καλοκαίρι,
το γέννησε ο Χειμώνας,
το χάιδεψε το Φθινόπωρο,
το αγκάλιασε το χρώμα της Άνοιξης.

Κολυμπώντας έφτασα στην ακτή
Και ξαφνικά βρήκα το κλειδί στα βότσαλα
να γυαλίζει ύποπτα.

Φιλιώ Α.

Εδώ Θεσσαλονίκη

Επίσκεψη στο χώρο του Προγράμματος Προαγωγής Αυτοβοήθειας (ΠΠΑ)

Την Δευτέρα, 18 Δεκεμβρίου με τα μελομακάρονα και τους κουραμπιέδες μας και τις ευχετήριες κάρτες που ετοιμάσαμε επισκεφθήκαμε τον πολύ όμορφο και ζεστό χώρο του Προγράμματος Προαγωγής Αυτοβοήθειας (ΠΠΑ). Είμαστε και γείτονες! Κεραστήκαμε ζεστό καφέ και πολύ καλή διάθεση από τους φιλόξενους ανθρώπους που συναντήσαμε. Συζητήσαμε για το σχολείο μας και για τις δραστηριότητες και τον τρόπο λειτουργίας του χώρου του ΠΠΑ. Προβολές ταινιών, θεατρικές παραστάσεις, ζεστό -μαγειρεμένο συλλογικά- φαγητό καθημερινά, εργαστήριο παλέτας, παιχνιδιών, συμμετοχές σε φεστιβάλ! Σε τι να πρωτοπρολάβουμε να συμμετάσχουμε!

Θα χαρούμε πολύ να οργανώσουμε κοινές δράσεις.

Ευχαριστούμε πολύ όλα μέλη του ΠΠΑ. Εισ το επανιδείν!

Από το blog του ΣΔΕ ΟΚΑΝΑ Θεσσαλονίκης: <http://akoukaimas.blogspot.gr>

Επίσκεψη στην Αναδρομική Έκθεση «Βιομηχανική Κληρονομιά στην Ελλάδα 1980 -2015»

Την Τρίτη, 5 Δεκεμβρίου επισκεφθήκαμε την Αναδρομική Έκθεση «Βιομηχανική Κληρονομιά στην Ελλάδα 1980 -2015» που φιλοξενείται στην αίθουσα εκδηλώσεων του σχολικού συγκροτήματος «ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ». Γνωρίσαμε τον μνημειακό πλούτο των παλιών ιστορικών δημιουργημάτων – εργοστάσια, μηχανές, δίκτυα, υποδομές – που αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Ευχαριστούμε πολύ την κ. Όλγα Δεληγιάννη, αρχιτεκτόνισσα, για την εξαιρετικά πλούσια και ενδιαφέρουσα ξενάγηση στον κόσμο της βιομηχανικής κληρονομιάς. Πήραμε πολλά ερεθίσματα τα οποία ελπίζουμε να αξιοποιήσουμε. Με μεγάλη χαρά θα συνεργαστούμε και πάλι με την ακούραστη κ. Δεληγιάννη.

Ευχάριστη έκπληξη η συνάντηση με τον απόφοιτο του σχολείου μας, Θωμά Νατσιόπουλο που τώρα φοιτεί στο ΕΠΑ.Λ. του ΕΥΚΛΕΙΔΗ.

17 Νοεμβρίου 1973

Και την ημέρα του Πολυτεχνείου όλοι και όλες μαζί δουλέψαμε σε ομάδες, παρακολουθήσαμε βίντεο, ακούσαμε τραγούδια και συζητήσαμε για την επέτειο της 17ης Νοεμβρίου: τους νεκρούς, τους βασανισμένους, τους εξόριστους, τη λογοκρισία, τα τανκς, την πειθαρχία στα σχολεία, το θέατρο, τον κινηματογράφο και τη μουσική την εποχή της χούντας.

2ο Σ.Δ.Ε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΟΚΑΝΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Εβδ. 18-22/12/17)

18/12/17 Επίσκεψη του τμήματος στο πρόγραμμα προαγωγής αυτοβοήθειας Θεσσαλονίκης

20/12/17 Επίσκεψη του τμήματος και παρακολούθηση της θεατρικής παράστασης του Κ.Θ.Β.Ε: Ρώσικη επανάσταση

21/12/17 Χριστουγεννιάτικη γιορτή του τμήματος στο χώρο του ΕΚΚΕΕ Θεσσαλονίκης

Συνεργασία με την κοιν. υπηρεσία στις φυλακές Διαβατών

Παραλαβή 1 αίτησης, ενός μέλους, για φοίτηση σε μελλοντικό τμήμα Λυκειακής εκπαίδευσης

Προσήλθε 1 νέος ωρομίσθιος εκπαιδευτικός στο τμήμα. Αναμένεται άλλος 1 μετά τις εορτές των Χριστουγέννων

Μουρατίδης Θανάσης
Κοιν. Λειτουργός

Κοινοί Ιεροί Τόποι

Στην δεύτερη εκπαιδευτική μας επίσκεψη επισκεφθήκαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα έκθεση στο Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης: «Κοινοί Ιεροί Τόποι». Πληροφορίες, γνώση και απορίες σε ένα διαφορετικό περιβάλλον με την ξενάγηση της κ. Μαρίας Κοκορότσκου, την οποία και ευχαριστούμε θερμά.

Μετά την έκθεση ήπιαμε και το καφεδάκι μας σε Χριστουγεννιάτικο περιβάλλον κοντά στο λιμάνι. Όμορφες στιγμές που μας φέρνουν πιο κοντά.

Λίγα λόγια από την κα Γεωργία Βαμβουνάκη-Ραφάν, Πρόεδρο ΚΟΙΝΣΕΠ “ΜΥΡΤΙΛΟ”

“Μπορείτε και εσείς με την βοήθεια του ΟΚΑΝΑ να ιδρύσετε ΚΟΙΝΣΕΠ ‘Ένταξης’”

Είναι τιμή μας που ήρθατε και να ενισχύσετε το κοινωνικό μας έργο.

Το «Μύρτιλο» είναι μια «Κοινωνική Συνεταιριστική Επιχείρηση (ΚΟΙΝΣΕΠ) Ένταξης». Δηλαδή ένταξης ευπαθών ομάδων στην αγορά εργασίας. Είναι δυο κατηγορίες, οι ευάλωτες και οι ευπαθείς ομάδες, που μπορεί να μπου-νε στις «ΚΟΙΝΣΕΠ Ένταξης». Εδώ ανήκουμε πιο πολύ στις ευάλωτες ομάδες. Ευάλωτες ομάδες είναι άνθρωποι με αναπηρία και οι ευπαθείς είναι κοινωνικά ευπαθείς.

Σε αυτή την ΚΟΙΝΣΕΠ έχουμε παιδιά με κώφωση, παιδιά με φυσικές αναπηρίες για παράδειγμα εγκεφαλική παράλυση, άλλα παιδιά με νοητικές-εγκεφαλικές αναπηρίες, ιδίως αυτισμό υψηλής λειτουργικότητας, αυτό που λέμε το σύνδρομο Άσπεργκερ. Είναι μια νευρολογική διαταραχή, που αφορά ανθρώπους που σκέφτονται με συγκεκριμένους δικούς τους κωδικούς, όχι όπως ο εγκέφαλος ενός τυπικού ανθρώπου.

Αυτά τα άτομα είναι σε άλλα πράγματα λειτουργικά, σε άλλα δεν είναι. Χρειάζονται προσαρμογή και αυτό γίνεται μέσω της εκπαίδευσης. Τι κάνουμε λοιπόν εδώ: Τους εκπαιδεύουμε, τους βοηθούμε να ενταχθούν στην κοινωνία, στο κοινωνικό γίγνεσθαι και ειδικότερα στην αγορά εργασίας. Η εργασία είναι σωτήριο πράγμα για αυτούς. Έχουμε 14 παιδιά από 20 μέχρι 35 ετών και κανείς προηγουμένως δεν είχε δουλέψει. Ήταν αποκλεισμένοι από την αγορά εργασίας.

Τώρα, βέβαια, έχουμε ένα πρόβλημα. Κάποιους που είναι έτοιμοι για την έξοδο στην αγορά, προσπαθούμε να τους προωθήσουμε στην έξω αγορά. Δεν το πετυχαίνουμε όμως και με την κρίση είναι πιο δύσκολο! Έτσι τους κρατάμε εδώ με κανονικούς μισθούς, με κανονική ασφάλιση και έτσι είναι πολύ δύσκολη η βιωσιμότητά μας. Δεν είμαστε ΜΚΟ, ούτε σωματείο, είμαστε κανονική επιχείρηση και ο χαρακτήρας μας είναι να επιβιώνουμε οικονομικά από αυτά που παράγουμε και από τις υπηρεσίες που παρέχουμε.

Δική μας πρωτοτυπία είναι ότι όλους τους εργαζόμενους τους κάναμε συνέταιρους στην κοινωνική συνεταιριστική επιχείρηση και ταυτόχρονα εργάζονται. Μόνο οι συνέταιροι που εργάζονται αμείβονται: έτσι λέει ο νόμος για τις κοινωνικές συνεταιριστικές επιχειρήσεις. Τα υπόλοιπα μέλη της συνεταιριστικής επιχείρησης, οι υπόλοιποι συνέταιροι, τα ιδρυτικά μέλη, δουλεύουν εθελοντικά και δεν πληρώνονται. Αν υπάρξουν τα κέρδη -που δεν υπάρχουν- τότε το 35% μοιράζεται στους εργαζόμενους και το 60% πρέπει να γίνει νέες θέσεις εργασίας. Μόνο ζημιές έχουμε για την ώρα.

Υπάρχουν πολλές δυσκολίες. Δεν το βάζουμε κάτω όμως: Παρακινούμε τους εργαζόμενους να «κατεβάζουν ιδέες», να μην είναι μόνο υπάλληλοι, να είναι ενεργά μέλη και της ΚΟΙΝΣΕΠ. Να είναι αφεντικά και υπάλληλοι. Ο κόσμος έχει εκπλαγεί με αυτά τα παιδιά. «Κατεβάζουν ιδέες» και εργάζονται πολύ και πετυχαίνουν να κινητοποιούν όλη αυτή την επιχείρηση και να έχουν αποτελέσματα.

Η κοινωνία στην αρχή, καταλαβαίνετε, ήταν επιφυλακτική. Καταφέρανε όμως να πείσουν τον κόσμο ότι είναι εξίσου ικανοί με τους άλλους ανθρώπους και μάλιστα ότι έχουνε πολύ μεγαλύτερη προθυμία για να πείσουν τους πελάτες, ότι μπορεί να γίνει καλή δουλειά εδώ. Η έφεση για τη ζωή που έχουνε οι αυτοί άνθρωποι με τις ιδιαίτερες δυνατότητες, τους κάνει πολύ αγαπητούς στην κοινωνία. Πολλές φορές όμως μπορεί να έχουν και δυσκολίες, γι’ αυτό έχουμε τους θεραπευτές μας, που έρχονται, βάζουν όρια και έχουν ένα ατομικό θεραπευτικό πλάνο. Τους βοηθάνε να είναι καλοί με τους πελάτες και γενικότερα στην κοινωνία.

Δεν μπορούμε να πούμε ότι η Πολιτεία μας στηρίζει ιδιαίτερα. Δυστυχώς οι πολιτικοί μας δεν έχουν καταλάβει ότι ο Πολιτισμός φαίνεται από το πως στηρίζεις τις ευπαθείς και της ευάλωτες ομάδες. Ίσως με την κρίση αποκτήσουμε σαν κοινωνία και σαν κράτος αυτή την ευαισθησία και να φανεί στην πράξη. Αυτό έχει σημασία. Παίρνουν χρήματα από τα ΕΣΠΑ της ΚΟΙΝΣΕΠ αλλά δεν τα διαθέτουν εκεί που πρέπει. Δεν ξέρουμε τι τα κάνουν. Δεν μπορώ να ενοχοποιήσω κανέναν, τα δίνουν κάπου αλλού, αλλά σε μας δεν έρχονται. Υπάρχει ένα έλλειμμα εμπιστοσύνης στο συνάνθρωπο. Το έχουμε και στην κουλτούρα μας αυτό. Όμως οι νεότερες γενιές έχουν άλλες νοοτροπίες. Πιστεύω ότι θα επικρατήσουν αυτές οι νοοτροπίες και θα γίνουμε μια καλύτερη κοινωνία ειδικά για τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη.

Αυτό είναι το βασικό μας ατού εδώ. Εμείς εμπιστευόμαστε τους ανθρώπους, τους εμπιστευόμαστε απολύτως και ας κάνουν και λάθη. Και εάν τον άλλον τον τιμάς με αυτόν τον τρόπο, θα αποδώσει. Αν τον βλέπεις σαν αντικείμενο διαχείρισης, να του δίνεις μια απασχόληση για να τον ξεφορτωθείς, τότε και αυτός θα προσαρμοστεί στο βλέμμα το δικό σου.

Για την ιστορία, το όνομα «Μύρτιλο» το δώσαμε για να μην θυμίζει φιλανθρωπία, να θυμίζει καφετέρια. Το «Μύρτιλο» ξεκίνησε από το νέο Ηράκλειο, με ενοίκιο. Παρόλο που ήταν στο σταθμό των τρένων και είχαμε κόσμο -περνούσε κόσμος από κει- παρόλα αυτά δε βγαίναμε. Κάποια στιγμή ο Δήμος Αθηναίων μας κάλεσε σε αυτά εδώ τα κτίρια στο πάρκο ΚΑΠΑΨ. Πήρε ΕΣΠΑ ο Δήμος Αθηναίων και αποκατέστησε αυτά τα κτίρια. Τα δώρισε η Νορβηγική Κυβέρνηση στην Ελλάδα μετά τον Πόλεμο, με στόχο να μάθουνε μια τέχνη οι ανάπηροι πολέμου. ΚΑΠΑΨ σημαίνει «Κέντρο Αποκατάστασης Πολεμικών Αναπήρων Ψυχικού». Τότε Ψυχικό ήταν εδώ. Μετά έγινε Δήμος Αθηναίων. Βλέπετε τις μηχανές, τα εργαλεία... Είναι λίγα γιατί όταν τα κτίρια αυτά εγκαταλείφθηκαν στην τύχη τους, ρήμαξαν. Βλέπετε επίσης τις φωτογραφίες στην είσοδο που δείχνουν τους ανάπηρους όταν ήρθαν την πρώτη μέρα εδώ να δουλέψουν το 1957. Ευτυχώς διέσωσε το Πάρκο ο Σύλλογος των κατοίκων των Άνω Αμπελοκήπων. Οι διάφοροι Δήμαρχοι που πέρασαν θέλησαν να γκρεμίσουν τα κτίρια αυτά και το πάρκο να το κάνουνε παρκινγκ για το «Αττικό Μετρό». Άλλοι να το κάνουν υποσταθμό της ΔΕΗ. Όσπου ο τελευταίος δήμαρχος, ο Καμίνης, είχε αυτή την καλή ιδέα και αποκατέστησε τα κτίρια και δώσανε δύο από αυτά σε μας. Τα δώσανε επειδή απασχολούμε πολλούς ανθρώπους ευάλωτους, μάλιστα παραπάνω απ’ όσο λέει ο νόμος. Αν θέλετε δένει και με την ιστορία των κτηρίων: Για ευάλωτους ανθρώπους έγινε και έτσι συνεχίζεται...

Τα άλλα κτίρια είναι παιδική βιβλιοθήκη του Δήμου, βρεφική βιβλιοθήκη για μωρά και «Το μεγάλο μας σπίτι»: Μια ιδέα της μεγάλης γαλλίδας ψυχολόγου Φρανσουάζ Ντολτό για την κοινωνικοποίηση των μικρών παιδιών.

Μαθητές του ΣΔΕ ρωτούν: “Μπορούμε και εμείς να πάρουμε ένα τέτοιο κτήριο;” Μπορείτε. Έχει κτίρια ο Δήμος. Πρέπει να αποταθείτε και στον Δήμο. Ο νόμος λέει ότι αν υπάρχουνε πρέπει να τα δίνει σε τέτοιες ομάδες. Σε Κοινωνικούς Συνεταιρισμούς και άλλες δομές που αναφέρονται σε ευπαθείς ομάδες.

Πρέπει να πούμε ότι ο νόμος είναι ευνοϊκός. Σου δίνει πολλά κίνητρα και φορολογικά και σχετικά με την ασφάλιση και σχετικά με το κεφάλαιο που δεν χρειάζεται, για να ιδρύσεις μία κοινωνική συνεταιριστική επιχείρηση.

Υπάρχουν πολλές ΚΟΙΝΣΕΠ. Για παράδειγμα είναι «Η Εφημερίδα των Συντακτών». Όστος ΚΟΙΝΣΕΠ «Ένταξης», για ευπαθείς και ευάλωτες κοινωνικές ομάδες είναι πολύ λίγες. Στην Αθήνα είναι τρεις ενεργές τώρα. Αν υπάρξει χρηματοδότηση για τους Κοινωνικούς Συνεταιρισμούς, που μας το έχουν τάξει τρεις φορές, μετά το ξεχνάνε, οι «Ένταξης» θα προηγηθούν γιατί αυτές είναι στο όριο μεταξύ επιχείρησης και ΜΚΟ. Ο στόχος τους είναι ανθρωπιστικός. **Μπορείτε και εσείς με την βοήθεια του ΟΚΑΝΑ να ιδρύσετε ΚΟΙΝΣΕΠ «Ένταξης».**

Εργαστήρι Δημιουργικής Γραφής ΕΚΚΕΕ

Συνέντευξη με την Δήμητρα Τσέλικα, Κοινωνική Επιστήμονα, Σκηνοθέτιδα-Δραματοθεραπεύτρια.

«Έχω δει τα χαμηλωμένα μάτια τους να μπορούν να κοιτάζουν ψηλά!»

Η κυρία Τσέλικα έχει στην ευθύνη της τρία δημιουργικά εργαστήρια, όμως σήμερα θα επικεντρωθούμε στο Εργαστήρι Δημιουργικής Γραφής.

Πόσο καιρό λειτουργεί το Εργαστήρι;

Ξεκίνησε πέρυσι τέλη Νοέμβρη 2016 και ολοκλήρωσε τον κύκλο του Ιανουάριο του 2017.

Πόσους εκπαιδευόμενους έχετε;

Το περσινό τμήμα ξεκίνησε με μέγιστο αριθμό 16 άτομα. Τελικά μείναμε 12. Φτιάξαμε μια συλλογή ποιημάτων και πεζογραφημάτων, ένα μικρό βιβλίο το οποίο πρόκειται να εκδοθεί στις αρχές του 2018 από τον ΟΚΑΝΑ.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η επιρροή των δημιουργικών εργαστηρίων του ΕΚΚΕΕ- ΟΚΑΝΑ και ειδικότερα του εργαστηρίου που διδάσκετε στην θεραπευτική πορεία των συμμετεχόντων;

Διευκολύνει με την ευρύτερη έννοια την θεραπεία. Βασικά το πρώτο βήμα είναι η αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου με έναν τρόπο δημιουργικό. Δεύτερον, όταν είσαι σε έναν χώρο που μπορείς να εκφραστείς να δημιουργήσεις, να επικοινωνήσεις, έρχεσαι σε επαφή με τον εσωτερικό σου κόσμο. «Έχω δει τα χαμηλωμένα μάτια τους να μπορούν να κοιτάζουν ψηλά!»

Έχετε δει αλλαγή στη συμπεριφορά των μαθητών από την αρχή μέχρι σήμερα;
Το πιο θεραπευτικό στοιχείο που κρύβεται στην δημιουργία είναι η προσπάθεια να δοθεί μια μορφή στο χάος, ένα νόημα στη ζωή. Σημαντικό και ουσιαστικό να μπορέσει ο καθένας να ξανααφηγηθεί τις ιστορίες του.

Το πλάνο σας για το 2018;

Ήδη το εργαστήρι με κάποιους από τους περσινούς, αλλά και πολλούς καινούργιους «μαθητές», ξεκίνησε. Όσο κι αν φαίνεται «ιδιαιτέρη» αυτή η συνύπαρξη, τελικά πιστεύω ότι θα λειτουργήσει θετικά.

Σχόλια εκπαιδευομένων:

- Είναι για εμάς μεγάλη ικανοποίηση και χαρά το ότι καταφέραμε με επιμονή και υπομονή να δημιουργήσουμε αυτό το βιβλίο. Με την βοήθεια της δασκάλας μας να συγγράψουμε!

- Πήραμε μεγάλη στήριξη και αγάπη από τη συντονίστρια του εργαστηρίου, αλλά και έδωσε ο καθένας και η καθεμία μας στα άλλα μέλη της ομάδας. Βαφτίσαμε την ομάδα μας «Στυλοβάτες» και είμαστε περήφανοι και περήφανες γι' αυτό.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

**Από το Σ.Δ.Ε.
στο ΕΠΑ.Λ.**

«Αγαπητοί αναγνώστες και μαθητές! Ονομάζομαι Θωμάς Ν. και τέλειωσα το Σ.Δ.Ε (του 'Παραρτήματος') τον Ιούλιο του 2017. Πέρασαμε πολύ όμορφα με πολλές εκπαιδευτικές εκδρομές, γιορτές και γίναμε όλοι μαζί μία οικογένεια!

Συνεχίζω στο ΕΠΑ.Λ του Ευκλείδη στο τομέα ΥΓΕΙΑΣ & ΠΡΟΝΙΑΣ. Είναι μία ωραία εμπειρία και κάνουμε μαθήματα που δεν μπορούσαμε να τα σκεφτούμε, έτσι ώστε να διευρύνουμε τις γνώσεις μας.

Να ευχαριστήσω τους συμμαθητές μου που με την εμπιστοσύνη τους, με εκλέξανε πρόεδρο της τάξης μας. Ακόμη είμαι μέλος στο δεκαπενταμελές του σχολείου και είμαι υπεύθυνος στο "Κοινωνικό Παντοπωλείο". Και για όσους δεν γνωρίζουν, μαζεύουμε τρόφιμα από χορηγίες και βοηθήματα από μαθητές και τα διανέμουμε στους συμμαθητές μας που έχουν ανάγκη από τρόφιμα και υλικά αγαθά πρώτης ανάγκης.

Σας εύχομαι να πάρετε το απολυτήριο και, αν θέλετε και μπορείτε, να συνεχίσετε για κάτι παραπάνω!

Σας ευχαριστώ πολύ και καλές επιτυχίες !!!»

**... Και μια επιστολή που θέλει να δείξει και «την άλλη όψη»:
τα πράγματα που είναι ακόμα δύσκολα.....**

«Γεια σας, λέγομαι Δημήτρης Γκ, είμαι στο πρόγραμμα του ΟΚΑΝΑ εδώ και 6 χρόνια και στο Σχολείο 2ης ευκαιρίας τα τελευταία 2 χρόνια και σύντομα απόφοιτος γυμνασίου.

Είναι ένα σχολείο το οποίο βοηθά πάρα πολύ τους συνανθρώπους μου να πάρουν ένα απολυτήριο γυμνασίου.

Όσον αφορά το δικό μου σχολείο, το Παράρτημα όπως το λένε, και μόνο η λέξη αυτή μου φέρνει στο μυαλό το περιθώριο.

Τα Υπουργεία Υγείας και Παιδείας, αποφάσισαν να βοηθήσουν πρώην και νυν χρήστες να βγάλουν το γυμνάσιο, αλλά με πολύ πρόχειρο τρόπο, όπως γίνονται πολλά πράγματα σ' αυτή τη χώρα. Παρόλα αυτά οι καθηγήτριες/ες μας με υπεράνθρωπες δυνάμεις κατάφεραν μαζί με μας να κρατήσουμε το σχολείο ανοικτό.

Έτσι λοιπόν ξεκίνησε το εκτός έδρας τμήμα του 1ου ΣΔΕ Θεσσαλονίκης. Με πολύ προχειρότητα, με δυο καθηγητές από το Νοέμβρη πέρυσι όπως και φέτος. Ένα σύνολο ανθρώπων που ανήκουν σε μια ευπαθή κοινωνική ομάδα, δεν τους πας σε ένα πρόχειρο σχολείο – ΟΚΑΝΑ ώστε από τα 18 άτομα που ξεκινάνε σε Α και Β κύκλο, να φτάσουν στο τέλος να είναι 10...

Πρώτα συγκεντρώνεις τους καθηγητές, τους ψυχολόγους, τους συμβούλους σταδιοδρομίας και ξεκινάς το σχολείο χωρίς καθυστερήσεις το Σεπτέμβριο.

Κατά την άποψή μου, όταν στέλνεις μια τέτοια ευπαθή ομάδα σε ένα τέτοιο σχολείο με προβλήματα οργάνωσης, τα παιδιά αυτά θα το δουν σαν λόγο – δικαιολογία να υποτροπιάσουν και να κάνουν χρήση. Γιατί, λένε, ότι χάος έχουμε έξω, σε όλες τις υπηρεσίες τις δημόσιες και του κράτους, χάος έχουμε και εδώ στο σχολείο. Δε θα βρούμε ποτέ γιατροιά και θα πάμε να ξαναπέσουμε στα ναρκωτικά, αφού βρίσκουμε παντού ανοργανωσιά και κλειστές πόρτες.

Θα έπρεπε να πούνε, η πολιτεία, σε ένα καθαρό παιδί που του έχει δοθεί μια δεύτερη ευκαιρία στη ζωή, που έχει τελειώσει το πρόγραμμα του ΟΚΑΝΑ και του ΣΔΕ, να πει το κράτος, έλα εδώ, μπες κάπου μόνιμα να δουλέψεις υπό την επίβλεψη ψυχολόγου και προγράμματος, για να μπορέσεις να σταθείς στα πόδια σου και να γίνεις και συ ένα χρήσιμο μέλος στην κοινωνία και να σταματήσεις να είσαι βάρος σε αυτή.

Να ανοίξουν επιτέλους αυτές οι πόρτες που είναι τόσα χρόνια κλειστές. Θα μου πει κάποιος, ρε φίλε, ζητάς κάτι που άλλοι 2 εκατομμύρια άνθρωποι θέλουν το ίδιο. Γιατί να βοηθήσουμε εσένα και να μη βοηθήσουμε αυτά τα 2 εκατομμύρια; Και εγώ θα τους έλεγα ότι εμείς ήμασταν 15 – 20 χρόνια άρρωστοι, με μεγάλα προβλήματα υγείας και ανήκουμε σε ευπαθή κοινωνική ομάδα.

Για να κρατηθούμε καθαροί, αξιοπρεπείς και ταυτόχρονα να βοηθήσουμε και εμείς με τη σειρά μας και άλλα παιδιά τα οποία σκέφτονται ένα αξιόλογο μέλλον γι' αυτούς και κάνουν όνειρα για μια καθαρή και καλύτερη ΖΩΗ.

Δεν διεκδικούμε κάτι που δεν μας ανήκει αλλά που αυτονόητα έπρεπε να υπάρχει.

Ευχαριστώ»